

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

14 DECEMBER 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	137
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	137
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	142
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	144
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	145
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	147
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	147
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	148
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	149
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	153
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	156
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	158
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	162
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	164
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	165
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	168
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	168
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	172
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	173
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	173
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	174
REGISTER	175

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 5
van 5 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten — Bouw van sociale huurappartementen

Blijkens een toespraak die de minister-president van de Vlaamse regering enige tijd terug hield, zou de bouw van huurappartementen in het kader van het urgentieprogramma onder meer aangevat worden in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel. Vlabinvest moet daartoe intercommunales en sociale huisvestingsmaatschappijen vinden die tot samenwerking bereid zijn.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel intercommunales en **sociale** huisvestingsmaatschappijen uit de zes gemeenten tot nog toe hun belangstelling lieten blijken om met Vlabinvest samen te werken ?
2. Zijn er tot op heden gemeenten waarvoor nog geen vooruitzichten op de bouw van dergelijke huurappartementen bestaan ?
3. Bestaan er gegevens over het maximum aantal appartementen dat met de nog beschikbare bouwruimte nog kan worden opgetrokken in de zes faciliteitengemeenten ?

Antwoord

Ik wil het lid erop wijzen dat acties inzake het Investeringsfonds voor grondbeleid en sociale huisvesting in Vlaams-Brabant (Vlabinvest) een eigen karakter hebben, verschillend maar desgevallend aanvullend met het urgentieprogramma inzake sociale huisvesting.

De uitvoering van het actieprogramma van Vlabinvest is nog in een voorbereidend stadium. De voorstellen van de Technische Werkgroep inzake de krachtlijnen van een concreet actieprogramma werden door de Vlaamse Executieve principieel goedgekeurd op 4 november laatstleden. Zodra alle modaliteiten uitgewerkt zijn zal er met de huisvestingsmaatschappijen en de gemeentebesturen contact opgenomen worden.

Toch kan ik nu reeds meedelen dat de intercommunale Haviland en meerdere gemeenten (Overijse, Hoeilaart, Drogenbos) reeds een voorstel of een reeks voorstellen hebben toegestuurd. Deze projecten worden

door de Technische Stuurgroep onderzocht en beoordeeld op hun haalbaarheid en prioriteit.

De inventarisatie van de nog beschikbare bouwruimte in de negen prioritaire gemeenten is in een eindfase. Deze inventaris wordt, in opdracht van Vlabinvest, opgemaakt door het Studiebureau Mens en Ruimte. Hierbij wordt aandacht besteed aan de reële bouw mogelijkheden, onder meer die in de zes faciliteitengemeenten.

N. DE BATSELIER

VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 10
van 4 november 1992
van mevrouw V. DUA

Stort nabij kanaal Kortrijk-Bossuit — Kwaliteit percolatie- en grondwater

In Zwevegem-Moen is een klasse 1-stort gelegen dat geëxploiteerd wordt door de intercommunale IMOG. Dit klasse 1-stort ligt in de nabijheid van het kanaal Kortrijk-Bossuit. Vermits dit kanaal in de nabije toekomst zal worden gebruikt voor drinkwatervoorziening, is het belangrijk garanties te hebben inzake kwaliteit van het percolatiewater en het grondwater. IMOG voerde in dit verband een studie uit.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of er reeds een beslissing werd genomen inzake het gebruik van het kanaal Kortrijk-Bossuit voor drinkwatervoorziening en zo ja, vanaf wanneer dit zal gebeuren ;
2. of de meetgegevens van het percolatiewater en het grondwater in de omgeving van het stort reeds bekend zijn ;
3. in hoeverre de meetresultaten wijzen op vervuiling van het grondwater door doorsijpeling van schadelijke stoffen ;
4. in hoeverre deze meetresultaten verenigbaar zijn met het gebruik van dit water voor drinkwatervoorziening.

Antwoord

Het waterproductiecentrum in Stasegem is in opbouw en de eerste fase van exploitatie is gepland eind 1993, waarbij 15.000 m³ drinkwater/dag voor de regio Kortrijk zal worden geproduceerd. Het kanaalwater wordt onttrokken ter hoogte van Stasegem waar het na vóórbehandeling, omvattende een nitrificatie en defosfatactie, naar De Gavers in Harelbeke wordt gepompt. Hierop volgt een lagunering van circa 400 dagen, waarna het water van De Gavers wordt verpompt naar het waterproductiecentrum in Stasegem voor de uiteindelijke drinkwaterbehandeling, omvattende een vlokvorming, filtratie, korrelkoolfiltratie en desinfectie.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening heeft nog geen beslissing genomen voor de realisatie van de tweede fase van het project welke een produktie beoogt van 50.000 m³ drinkwater/dag. Deze beslissing wordt afhankelijk gesteld van de sanering van het industrieel afvalwater afkomstig van het industrieel complex van Tertre, gelegen in het Waalse Gewest. Grote hoeveelheden ammonium worden hierbij afgevoerd via de Haine die ter hoogte van Condé in de Schelde worden geloosd. De lozing van deze niet behandelde afvalwaters belemmert thans de verdere uitbouw van het project Stasegem.

De realisatie van deze tweede fase is nochtans onontbeerlijk om op termijn de drinkwatervoorziening van de provincie West-Vlaanderen onafhankelijk te maken van de grondwaterwinning in de Karboonkalk die zowel door de **waterleidingsbedrijven** als door de industrie van Noord-Frankrijk, Wallonië en Vlaanderen wordt uitgebaat en derhalve overgeëxploiteerd wordt.

Recent heb ik bij mijn collega G. Lutgen, Waals minister van Milieu, Natuurlijke Rijkdommen en Landbouw, aangedrongen om de sanering van het industrieel afvalwater afkomstig van Tertre prioritair op te nemen in zijn saneringsprogramma. Tevens heb ik een schrijven gericht aan de **Agence** Artois-Picardie van Noord-Frankrijk om de sanering van de Spierebeek, die de afvalwaters van Roubaix ontvangt, te bepleiten.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is op de hoogte van het bestaan van de klasse 1-stort

gelegen in Zwevegem-Moen. Dit stort wordt geëxploiteerd door de intercommunale IMOG.

IMOG heeft de opdracht gegeven tot het uitvoeren van een hydro-geologische studie naar de eventuele invloed van het stort in Zwevegem-Moen op de kwaliteit van het kanaalwater. Een meer uitgebreid MER is thans in uitvoering.

Vraag nr. 11
van 6 november 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting — Toepassingscriteria

In aansluiting op het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 252, zou ik graag volgende inlichtingen krijgen :

1. Kan ik, zoals gevraagd, een overzicht krijgen van de criteria voor de gemeenten die niet in aanmerking komen voor het urgentieprogramma ?
2. Wat de toepassing van criterium 4 betreft, had ik graag een overzicht gekregen, per gemeente in het arrondissement Mechelen, met mededeling van welke subcriteria van toepassing zijn.

Antwoord

De gemeenten van het arrondissement Mechelen die worden afgebakend voor de toepassing van het urgentieprogramma, zijn weergegeven in kolom 3. De overige kolommen worden verder toegelicht.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Eerste selectie op basis van (4) tot (8)	Tweede selectie op basis van (9) tot (15)	Definitief (3)	VFIK (4)	Woon- noodge- bied (5)	Herwaar- derings- gebied (6)	I m p u l s - gebied (7)	O Z (8)	Leegstaan- de wonin- gen (9)	% Woonin- gen zon- der vol- ledig comfort (10)	% Huurwo- mingen (11)	Dichtheid (12)	Bestaans- minimum (13)	VFIK migranten (14)	% Bejaar- den (15)
Berlaar	0	2	0	0	0	1	0	3,69	59,58	25,70	3,97	,00	,00	15,82
Bonheiden	0	2	0	0	0	0	0	2,68	45,17	20,70	4,38	,00	,00	16,41
Bornem	0	1	0	0	1	0	0	2,62	55,07	23,98	4,15	,00	,00	14,10
Duffel	0	4	1	0	0	0	0	3,74	50,45	35,87	6,69	,00	,00	16,37
Heist-op-den-Berg	0	2	0	0	0	1	0	4,55	52,09	24,59	4,10	,00	,00	14,33
Lier	1	5	1	0	1	0	0	4,26	61,03	45,79	6,28	,00	1,00	17,59
Mechelen	1	7	1	1	1	0	0	5,62	50,51	42,94	11,52	1,00	1,00	17,48
Nijlen	0	2	0	0	0	1	0	2,41	51,34	22,12	5,00	,00	,00	12,82
Putte	0	2	0	0	0	1	0	3,50	51,83	23,55	4,22	,00	,00	15,11
Puurs	0	4	1	0	1	0	0	4,42	50,12	20,55	4,53	,00	,00	14,75
Sint-Amands	0	4	1	0	0	0	0	2,41	54,80	25,56	4,65	1,00	1,00	15,43
Sint-Katelijne-Waver	0	2	0	0	0	0	0	3,91	48,32	23,60	5,06	,00	,00	14,63
Willebroek	1	6	1	0	1	1	0	3,72	56,62	36,01	8,08	1,00	1,00	16,96
Vlaams Gewest								4,34	49,95	34,28	4,27			14,49

1. De kolommen (4) tot (8) duiden respectievelijk aan of de gemeente in kwestie erkend is als VFIK-gemeente (4) of het een gemeente betreft waar een woonnoodgebied (5) of herwaarderingsgebied (6) werd afgebakend, of de gemeente gelegen is in een impulsgebied (7) of in een EG-ontwikkelingszone (8).

Voormelde kolommen leiden tot een eerste selectie die weergegeven is in kolom 1.

2. Kolom 2 geeft aan aan hoeveel van de 7 bijkomende criteria (zie kolommen (9) tot (15)) is voldaan. Indien dit aantal minstens gelijk is aan vier, wordt de gemeente in kwestie eveneens weerhouden (tweede selectie).
3. Wat de kolommen (13) en (14) betreft is reeds een omrekening gebeurd naar het Vlaamse gemiddelde. Een „1” duidt bijgevolg aan dat het percentage bestaansminimum-trekkers of VFIK-migranten in de betrokken gemeente groter is dan het Vlaamse gemiddelde.

Vraag nr. 12
van 6 november 1992
van de heer J. GABRIELS

Saneringspremie — Terugbetaling voorschot

De laatste maanden hebben nogal wat mensen klachten geuit over het feit dat ze het voorschot van hun saneringspremie moeten terugbetalen omdat ze niet alle werken binnen de vastgestelde termijn hadden uitgevoerd of vergeten hadden hun formulier T op te sturen. Voor velen is die terugbetaling een serieuze financiële aderlating.

1. Kan de minister me meedelen hoeveel voorschotten in 1990, 1991 en 1992 teruggevorderd werden? Graag de aantallen en de bedragen.
2. Bestaat er een mogelijkheid om de administratie de opdracht te geven de mensen één jaar op voorhand te verwittigen dat ze nog niet in orde zijn, zodat hiermee de meeste misverstanden kunnen worden opgelost?
3. Wordt er in modaliteiten voorzien om de ontvangen voorschotten in termijnen terug te betalen?

Antwoord

1. Jaarlijks wordt gemiddeld ongeveer 50 miljoen terugbetaald door personen die een inbreuk hebben begaan ten aanzien van door hen onderschreven verbintenissen bij het indienen van een premie-aanvraag. Statistisch is het niet mogelijk uit te maken welk stuk van dat bedrag wordt teruggestort door premie-aanvragers die het voorschot van de saneringspremie moeten terugbetalen omdat niet alle werken binnen de vastgestelde termijn waren uitgevoerd of vergeten hadden het T-formulier op te sturen.
2. Bij de aan de kandidaat-aanvrager toegezonden formulieren is steeds een verklarende nota gevoegd waarin omstandig wordt uiteengezet binnen welke

termijn het formulier T (= attest dat alle saneringswerken zijn uitgevoerd) door de begunstigde aan het bestuur dient te worden voorgelegd.

Bij de voorlopige toezegging van de premie wordt de aandacht van de aanvrager er opnieuw op gevestigd binnen welke termijn hij uiterlijk het bijgevoegde formulier T moet opsturen.

Voorts werden richtlijnen aan de buitendiensten van het bestuur — waar de administratieve afhandeling van de huisvestingspremie-aanvragen nu gebeurt — gegeven om de aanvrager 6 maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn aanvraag erop te wijzen dat hij het formulier T tijdig moet voorleggen.

Daarenboven kan ik als bevoegd minister in gevallen van ernstige of buitengewone omstandigheden of overmacht die de aanvrager verhinderd hebben dat hij de opgelegde termijn kan naleven, een afwijking ter zake verlenen. Voor de aanvragen ingediend voor 3 juli 1987 is die verlenging echter tot maximaal 6 maanden beperkt.

3. Op verzoek van de betrokkenen wordt hen de mogelijkheid verleend het teruggevorderde bedrag terug te storten in schijven binnen een terugbetalingsstelsel van maximum 2 jaar.
4. Sinds mijn aantreden als minister bevoegd voor huisvesting wordt ik met deze problematiek van de terugvordering van de voorschotten geconfronteerd.

Op dit ogenblik bereid ik een besluit voor dat de tegemoetkomingen regelt aan particulieren voor de bouw, koop of renovatie van een woning, dat aan de Vlaamse regering ter goedkeuring zal worden voorgelegd.

In dit besluit zal een artikel opgenomen worden waarbij aan aanvragers, die een voorschot hebben genoten in het kader van de saneringspremiereglementering, een laatste kans zal worden gegeven om al hun werken uit te voeren en de facturen en het bericht dat de werken uitgevoerd zijn, voor te leggen binnen de zes maanden na inwerkingstreding van het besluit.

Vraag nr. 13
van 9 november 1992
van de heer J. ULBURGHS

Koppeling bouw- en exploitatievergunning — Overtredingen

Op 1 september vorig jaar trad een nieuwe milieuwetgeving, Vlarem I, in voege. Volgens artikel 56 worden bouw- en milieuwetgeving gekoppeld, wat betekent dat de bouwvergunning geschorst wordt in afwachting van de exploitatievergunningen.

Illbruck Automotive Products, een kunststoffenfabrikant en toeleveringsbedrijf voor Ford, werd eigenaar van een perceel industriegrond aan de Henry Fordlaan in Genk, vlak tegenover de Fordfabrieken. De gemeente opende — zoals voorgeschreven — een openbaar onderzoek, dat liep tot 26 juli jongstleden. Gelijk-

tijdig werd de milieuvergunningaanvraag klasse 1 onderzocht op de provincie. Reeds op 16 juni verleende het gemeentebestuur een bouwvergunning aan de firma, met daarin de clauseule dat deze vergunning slechts van kracht werd na verlening van de milieuvergunning. Nochtans werd onmiddellijk met de bouw begonnen. Het gemeentebestuur greep niet in "omdat het bedrijf volgens de letter van de wet weliswaar in overtreding is, maar volgens onze gegevens zullen er zich naar het milieu toe geen problemen voordoen". Ook stede bouw reageerde niet "omdat het dossier werd doorgegeven aan iemand die sinds vanmorgen met vakantie is". Tot op heden is de bouw gewoon verder gegaan.

Sinds een maand wordt dit voorbeeld gevolgd door de n.v. Pelzer (Herman Paul), eveneens aan de Henry Fordlaan. Hoewel het openbaar onderzoek liep van 3 oktober tot 1 november jongstleden, werden de bouwwerken al gestart begin oktober.

1. Zijn er sancties voorhanden om dergelijke onwettige praktijken een halt toe te roepen ?
2. Op welke manier kan de verontruste burger dergelijke handelwijzen met succes aanklagen ?

Antwoord

1. Aan de n.v. Illbruck Automotive Products werd op 16 juni 1992 door het college van burgemeester en schepenen van Genk een bouwvergunning verleend en op 23 september 1992 werd de milieuvergunning verleend door de bestendige deputatie van de provincie Limburg.

Aan de n.v. Pelzer werd op 23 september 1992 een bouwvergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van Genk, waarin volgende clauseule is opgenomen : „Deze bouwvergunning wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend.” Tot op heden werd nog geen milieuvergunning verleend.

Artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 56 van Vlarem 1 (besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning), bepalen dat de bouwvergunning geschorst wordt zolang de milieuvergunning niet definitief verleend is.

De ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie zijn bevoegd voor het toezicht op de toepassing van de bepalingen van het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten. De „sancties” die zij kunnen opleggen zijn bepaald in artikel 64 e.v. van het Vlarem : de milieu-inspecteur zal, wanneer hij een overtreding vaststelt op de hiervoor vermelde artikels, een proces-verbaal opmaken en de stopzetting van de bouwwerken bevelen.

Ik heb aan de milieu-inspectie opdracht gegeven ter zake een onderzoek in te stellen.

2. De verontruste burger kan dergelijke handelwijze bijgevolg aanklagen bij de betreffende buitendienst van het bestuur Milieu-inspectie van Aminor waar de gepaste maatregelen zullen worden genomen.

Vraag nr. 14 van 12 november 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Franstalige adressering formulier

Uit Wezembeek-Oppem krijg ik berichten van inwoners die vanuit Gent een belastingformulier voor de zuivering van oppervlaktewateren ontvingen, dat in het Frans geadresseerd was. Het is me niet bekend of dit ook in andere faciliteitengemeenten het geval was.

Alleszins had ik graag vernomen welke maatregelen de minister heeft getroffen om dergelijke vergissing in de toekomst te voorkomen.

Antwoord

Het aanmaken en het versturen van de heffingsformulieren voor Vlaams-Brabant gebeurt door een informatiecentrum waaraan duidelijk opdrachten worden gegeven betreffende de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten.

Om de taalwetgeving uit te voeren beschikt het informatiecentrum ook over Franstalige aanslagbiljetten.

Bij brief aan VMM liet het informatiecentrum weten dat door een menselijke fout een verkeerde doos voorgedrukte heffingsformulieren werd gebruikt, waardoor verkeerde formulieren werden verzonden.

Aan het informatiecentrum werd opdracht gegeven door de VMM om aan de betrokkenen een schrijven te sturen met verontschuldiging voor de gemaakte fout.

Vraag nr. 15 van 16 november 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Milieu-overeenkomst met gemeenten — Stand van zaken

233 van de 306 Vlaamse gemeenten sloten een vrijwillige milieu-overeenkomst met de Vlaamse regering.

Graag vernam ik welke Vlaamse gemeenten deze overeenkomst niet hebben gesloten.

Antwoord

Tot op 26 november 1992 hebben 284 van de 308 Vlaamse gemeenten een vrijwillige milieuovereenkomst afgesloten met de Vlaamse Gemeenschap en de volgende gemeenten hebben „de overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de gemeente/stad over het gemeentelijk Mina-beleid” nog niet goedgekeurd.

Provincie Antwerpen

— Hemiksem

Provincie Limburg

- A s

— Herstappe

— Voeren

Provincie Oost-Vlaanderen

- Horebeke
- **Kaprijke**
- Kruishoutem
- **Lierde**
- Melle
- Sint-Laureins
- Wortegem-Petegem

Vlaams-Brabant

- Affligem
- Bever
- Heme
- Linkebeek

West-Vlaanderen

- Alveringem
- De Haan
- Dentergem
- Heuvelland
- Houthulst
- Ingelmunster
- Lo-Reninge
- Oostrozebeke
- Oudenburg

T. KELCHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 31
van 10 november 1992
van de heer L. APPELTANS

Wijziging gewestplannen — Procedure bekendmaking en inspraak bevolking

Indien wijzigingen worden aangebracht aan gewestplannen is het van groot belang dat de bevolking hiervan op de hoogte wordt gebracht. Het al dan niet volgen van de juiste procedure heeft reeds dikwijls geleid tot verschillende interpretaties.

Kan de minister mij de volgens hem enig juiste werkwijze opgeven die wettelijk moet worden gevolgd door de diverse besturen om wijzigingen aan de gewestplannen bij de bevolking bekend te maken ?

Is het mogelijk de inspraakmogelijkheden aan te geven en de termijnen waarbinnen de bevolking haar eventuele bezwaren kenbaar kan maken ? Bij welke instantie moet dit gebeuren ?

Welke gevolgen en sancties zijn er voor verantwoordelijken die hun toegewezen taken niet op de juiste wijze uitvoeren ?

Antwoord

De procedure inzake bekendmaking en inspraak van de bevolking naar aanleiding van wijzigingen van het

gewestplan zijn aangegeven in de wet houdende organisatie van de Ruimtelijke ordening en de Stedebouw. Artikel 9 (samen gelezen met artikel 13) van de wet bepaalt het volgende : „Het ontwerp wordt voorlopig vastgesteld door de minister, die de gouverneur van de provincie belast met de zorg van een openbaar onderzoek.

Dit wordt aangekondigd door aanplakking in elke van de bij het streekplan (gewestplan) betrokken gemeenten door een bericht dat driemaal in het Belgisch Staatsblad van de hoofdstad en zo mogelijk, in drie bladen van de streek wordt geplaatst, alsmede door een bericht dat driemaal door het Nationaal Instituut voor Radio-omroep wordt uitgezonden.

Na de aankondiging wordt het ontwerp-streekplan (ontwerp-gewestplan) gedurende negentig dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis van elk der bij het streekplan (gewestplan) betrokken gemeenten. Het begin en het einde van deze termijn worden in de aankondiging aangegeven.

De bezwaren en opmerkingen worden vóór het einde van die termijn schriftelijk ter kennis gebracht van de gouverneur. De bestendige deputatie van elke der betrokken provincies en de gemeenteraad van elke der betrokken gemeenten dienen de gouverneur van advies binnen zestig dagen na het einde van de bovenvermelde termijn.

Indien de bestendige deputatie of de gemeenteraad binnen die termijn geen advies geven worden zij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht. Het ontwerpplan wordt samen met de bezwaren, opmerkingen en adviezen voorgelegd aan de regionale commissie van advies, die advies uitbrengt binnen negentig dagen na ontvangst van het dossier. Het dossier wordt, na het verstrijken van de termijn, door de gouverneur aan de minister doorgezonden”.

Wanneer de overheid de haar toegewezen taken niet op de juiste wijze uitvoert kan die tekortkoming aangeklaagd worden bij de Raad van State, die beslist over het al of niet wettelijk karakter van de gevolgde procedure, met als mogelijk gevolg dat het gewestplan gedeeltelijk kan worden vernietigd.

Vraag nr. 33
van 12 november 1992
van de heer E. PINOIE

Ingenieurs overgeheveld van Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie

Bij ministerieel besluit van 18 november 1969, dat met terugwerkende kracht op 1 januari 1967 in werking trad, werd aan de burgerlijk ingenieurs van het Wegenfonds een produktiviteitspremie, bestaande uit een verantwoordelijkheidspremie en een premie voor speciale opdrachten, toegekend.

Dit ministerieel besluit beantwoordde volledig aan alle wettelijke bepalingen en het werd sedert 1967 tot in 1989 zeer stipt uitgevoerd (de premies werden dus tot in 1989 effectief vereffend).

Achtendertig burgerlijk ingenieurs overgekomen van

het voormalige Wegenfonds ontvangen sindsdien geen produktiviteitspremie meer en dit niettegenstaande het feit dat deze personeelsleden van ambtswege werden overgedragen met behoud van hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit en met behoud van de toelagen, de vergoedingen of premies en andere voordelen waarvan zij bij het fonds overeenkomstig de geldende reglementering het genot hadden.

De oorzaak van het niet meer uitbetalen van de produktiviteitspremie zou liggen bij het Rekenhof, dat wegens het ontbreken van een koninklijk besluit tot toekenning van die premies, weigert zijn visum te geven.

Blijkbaar werd dit probleem in Wallonië opgelost door middel van een besluit van de Waalse Executieve. Voor Brussel zou een analoge regeling getroffen zijn. Tot op heden vindt dit probleem alleen in Vlaanderen geen oplossing.

1. Is het werkelijk zo dat het standpunt van het Rekenhof oorzaak is van de niet-uitbetaling van bovengenoemde premies sedert 1989 ?
2. Ligt het ontbreken van een koninklijk besluit aan de basis van het standpunt van het Rekenhof ?
3. Is de minister eveneens de mening toegedaan dat de produktiviteitspremie voor de betrokkenen een onweerlegbaar verworven recht uitmaakt ?
4. Welke maatregelen zal de minister nemen om aan betrokkenen zo vlug mogelijk de premies, samen met de achterstallige bedragen, te laten uitbetalen ?

Antwoord

1. Bij ministerieel besluit van 18 november 1969 werd aan de burgerlijke ingenieurs van het Wegenfonds een produktiviteitspremie toegekend.

Het Rekenhof vestigde er op 12 juli 1978 de aandacht op dat de juridische basis voor toekenning van die premie, namelijk een koninklijk besluit, ontbrak.

Ondanks deze visie werd de produktiviteitspremie verder uitbetaald. Dit was mogelijk omdat het Wegenfonds hiervoor geen voorafgaandelijk visum van het Rekenhof nodig had.

Vanaf het moment dat de ingenieurs van het voormalige Wegenfonds personeelsleden werden van de Vlaamse Executieve, was het voorafgaandelijk visum wel onontbeerlijk om over te gaan tot uitbetaling van de premie. Sedert het tweede kwartaal van 1989 ontvangen de burgerlijke ingenieurs dan ook geen verantwoordelijkheidspremie meer, en van het vierde kwartaal van dat jaar ook geen premie voor bijzondere opdracht.

2. Het verzet van het Rekenhof is gebaseerd op het feit dat volgens artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelagen van alle aard toegekend aan het personeel der ministeries, de produktiviteitspremie moet worden toegekend op basis van een koninklijk besluit, in plaats van een ministerieel besluit.

De zienswijze van het Rekenhof werd door de administratie niet betwist en de administrateur-generaal van het Wegenfonds verzocht de dienst van Openbare Werken, belast met het beheer van de instellingen van openbaar nut, om voor de nodige rechtsgrond te zorgen.

Ondanks herhaald aandringen bij de bevoegde instanties (Openbare Werken en Openbaar Ambt), werd het vereiste koninklijk besluit nooit genomen.

3. In samenspraak met de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken wordt onderzocht in hoeverre premies en achterstallen kunnen worden uitbetaald.

Vraag nr. 38 van 13 november 1992 van de heer W. DEMUYT

Plaatsing van pylonen — Openbaar onderzoek

Belgacom is van plan om midden een Oostkampse woonwijk een 40 meter hoge pyloon voor GSM-telecommunicatie te plaatsen. Dit dossier werd door Arohms goedgekeurd zonder dat voorafgaandelijk een openbaar onderzoek werd georganiseerd.

Dergelijk voorval is allicht niet uniek.

Verwijzend naar artikel 48 deelt het bestuur van Arohms aan het college van burgemeester en schepenen mee dat er geen openbaar onderzoek moet doorgaan, aangezien het hier gaat om een publiekrechtelijke rechtspersoon.

Dit is duidelijk in tegenspraak met artikel 3 punt 9 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouw-aanvragen (Belgisch Staatsblad van 13 februari 1971) gewijzigd bij koninklijk besluit van 16 december 1981 (Belgisch Staatsblad van 4 februari 1982) en bij besluit van 16 maart 1983 van de Vlaamse Executieve (Belgisch Staatsblad van 11 juni 1983) en bij besluit van 3 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve (Belgisch Staatsblad van 30 november 1984) : "oprichten, op minder dan 4 meter van de perceelgrenzen, van pylonen voor een zend- of ontvangstmast of voor een eolisch rad bestemd voor het opwekken van elektrische of mechanische energie, met een hoogte van 15 meter of meer".

Het staat ook diametraal tegenover de verwachting van de betrokken aangelanden en de veronderstelling van het plaatselijke college van burgemeester en schepenen dat Arohms dit onderzoek georganiseerd zou hebben.

Wij veronderstellen dat de houding van het Arohms-bestuur terecht is. Is dat dan wel een logische houding ? In dit laatste geval vraag ik de minister of de betrokken wetgeving dan niet gewijzigd moet worden.

Antwoord

Voor publiekrechtelijke rechtspersonen is het koninklijk besluit van 22 juni 1971, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 5 november 1986 en 23 maart 1989, van toepassing.

Bij die bouwaanvragen voor publiekrechtelijke rechtspersonen is enkel in een openbaarmaking voorzien in geval van handelingen en werken waarvoor een milieueffectenrapport vereist is.

In dit verband kan ik verwijzen naar het antwoord gegeven op de parlementaire vraag nummer 110 van de heer J. Timmermans (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1988, nr. 11 van 14 oktober 1988, blz. 315, 316). Zoals gesteld in mijn beleidsverklaring „Vlaanderen in beweging” zal de behandelingsprocedure van de aanvragen van publiekrechtelijke rechtspersonen worden opgenomen in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

**Vraag nr. 45
van 19 november 1992**

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bekrachtiging gewestplanwijziging — Omlegging provinciale weg Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertem-centrum

Om mijn vraag nummer 70 van 26 maart 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 6 van 25 mei 1992, blz. 247) betreffende de omlegging van de provinciale weg Vilvoorde-Aalst antwoordde de minister dat de Vlaamse Executieve nog geen besluit genomen had tot inherzieningstelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, met het oog op de omlegging van de provinciale baan Vilvoorde-Aalst in Wolvertem.

Een verantwoordingsnota van 4 juli laatstleden van de Provinciale Technische Dienst der Wegen en Onbevaarbare Waterlopen van Brabant pleit klaar en duidelijk voor de vlugge aanleg van de omlegging buiten Wolvertem-centrum.

Het voornaamste obstakel is de aanpassing van het gewestplan, vermits dit gewestplan niet in de omlegging voorziet.

Is de minister op de hoogte van de verantwoordingsnota betreffende de omlegging in Wolvertem ?

Kan de minister mij mededelen wanneer de wijziging aan het gewestplan, die reeds in 1988 voor die omlegging is aanvaard, bij wet of ministerieel besluit wordt bekrachtigd ?

Antwoord

Mijn administratie heeft mij een voorstel van tracé voor de omleiding in Wolvertem op de provinciale weg Vilvoorde-Aalst ter goedkeuring voorgelegd. De Vlaamse regering heeft evenwel nog geen besluit tot inherzieningstelling van het gewestplan genomen. Het is mij niet bekend dat reeds sinds 1988 voor deze omleiding een gewestplanwijziging zou aanvaard zijn.

Inzake de verantwoordingsnota betreffende de omleiding in Wolvertem, wordt waarschijnlijk de nota bedoeld uitgaande van de Provinciale Technische Dienst der Wegen en Onbevaarbare Waterlopen van de provincie Brabant, die op 1 juli 1992 door deze dienst aan de gemeente Meise werd gericht en waarin het belang van de vervanging van de doortocht in Wolvertem door een omleidingsbaan wordt aangetoond.

Inzake deze aangelegenheid zal ik op korte termijn met de gemeente en de andere instanties overleg plegen zodat een eventuele gewestplanwijziging begin 1993 kan worden voorgesteld aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 50
van 20 november 1992
van de heer D. RAMOUDT**

Industriepark Oostende — Regularisatievergunningen

In het industriepark in Oostende werd aan een bedrijf een regularisatievergunning voor het bouwen van een loods geweigerd. Het bouwbedrijf werd reeds gepleegd en de diensten van de minister hebben in samspraak met het college van burgemeester en schepenen beslist de afbraak niet te eisen, maar wel een meerwaarde te eisen.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. hoeveel regularisatievergunningen er werden gevraagd én toegestaan in het industriepark in Oostende ;
2. of er, indien er een regularisatievergunning wordt toegestaan, automatisch een meerwaarde op een goed moet worden betaald ;
3. aan de hand van welke criteria en volgens welke formule een dergelijke meerwaarde wordt bepaald.

Antwoord

1. Het bestuur Ruimtelijke Ordening beschikt niet over de mogelijkheden om de beschikbare statistische gegevens over bouwvoortredingen te ventileren op basis van een welbepaalde omschrijving.
2. In geval van een regularisatievergunning wordt geen meerwaarde bepaald, maar wel een transactiesom ; de betaling hiervan heeft tot gevolg dat de publieke vordering en het recht op herstellvordering vervallen.
3. De bedragen van de transactiesommen werden vastgesteld in het koninklijk besluit van 4 februari 1975.

H. WECKX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**vraag nr. 10
van 9 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Cultureel erfgoed — Milieu-invloeden

Een recent onderzoek door onafhankelijke bureaus van de bewaarplaatsen van 40 instellingen (tentoonstellingszalen en depots van musea, kastelen en archieven) in Nederland heeft uitgewezen dat het cultureel erfgoed dat in musea en archieven bewaard wordt, in ernstige mate bedreigd wordt door milieuverontreiniging.

ging. De buitenlucht is namelijk verzuurd door stikstof- en zwaveldioxyde, en die tast het historisch patrimonium in ernstige mate aan. Daarom achtte het ministerie van WVC het nodig om de in archieven en musea binnenkomende buitenlucht te zuiveren. Om de meest bedreigde collecties te beveiligen, zo werd geconcludeerd, zouden op korte termijn voor 10 miljoen gulden aan luchtfilters moeten worden aangeschaft.

Aan de minister wensen wij naar aanleiding van dit onderzoek bij onze noorderburen het volgende te vragen.

1. Werd in Vlaanderen reeds een gelijksoortig onderzoek ingesteld of wordt dit op korte termijn gepland ?

Indien er in Vlaanderen nog geen onderzoek gebeurde, is de minister op de hoogte van het Nederlandse onderzoek, en zijn volgens hem de Nederlandse conclusies ook voor ons land toepasbaar ?

2. Kent de minister gevallen waar de zure buitenlucht in musea en archieven schade aanrichtte en bestaan daarover rapporten ? Wat zijn de conclusies van die rapporten ?
3. Zijn de bewaarplaatsen en tentoonstellingszalen van de musea die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen, en van deze die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd, voorzien van de nodige luchtzuiveringsinstallaties ?

Antwoord

1. In Vlaanderen gebeurde tot op heden geen onderzoek naar de invloed van verzuurde buitenlucht op papieren collecties. In Nederland werd naar aanleiding van het Deltaplan voor Cultuurbehoud onderzoek verricht. Wel werd in 1990-1991 een sensibiliseringscampagne gerealiseerd onder de titel "Rijkdom bedreigd". Door middel van een rondreizende tentoonstelling met begeleidende catalogus en door lezingen trachtten de inrichters (Werkgroep Preservering, Conservering en Restauratie van de Archiefsectie van de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen) het grote publiek alsook de verantwoordelijken te sensibiliseren voor de problematiek.

De toestand in Vlaanderen is gelijklopend met die in Nederland, zodat gesteld mag worden dat de conclusies ook hier toepasbaar zijn.

2. Gevallen waar de zure buitenlucht in musea schade aanrichtte, alsook rapporten hierover, zijn mij onbekend.
3. De meeste musea en tentoonstellingszalen, al dan niet afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap, beschikken — naargelang de aard van de collecties en de omstandigheden — over luchtbovochtigers of luchtontvochtters. Verder worden papieren collecties meestal bewaard in zuurvrije mappen of dozen.

De problematiek van milieu-invloeden op de musea zal worden voorgelegd aan de Raad van Advies voor Musea.

Vraag nr. 12 van 12 november 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Plaatselijke openbare bibliotheek Affligem — Problemen

De plaatselijke openbare bibliotheek (POB) van Affligem kampt met waterinsijpeling. De bibliotheekinspecteur van de Vlaamse Gemeenschap deed al enkele keren een oogje dicht, want anders zou de erkenning van de bibliotheek in gevaar kunnen komen.

De voorkant van het gebouw ziet er goed uit : de voorgevel kreeg immers een opknapbeurt. Achterin is het echter minder fraai. Omdat er te weinig plaats is, liggen de boeken zelfs op elkaar.

De vochtinsijpeling is dan weer een ander probleem, waardoor een deel van de informatieve boeken moest verhuizen.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van de problemen in de plaatselijke openbare bibliotheek van Affligem ;
2. wat de opmerkingen waren van de bibliotheekinspecteur van de Vlaamse Gemeenschap ;
3. of de erkenning van de Affligemse bibliotheek in het gevaar komt ;
4. welke maatregelen hij zal nemen tegenover het gemeentebestuur om aan deze problemen een einde te maken ;
5. of er plannen bestaan om een nieuwe bibliotheek in Affligem op te richten ?

Antwoord

Op 19 november 1992 is een inspecteur van mijn bevoegde administratie ter plaatse de werking en huisvesting van de POB van Affligem gaan evalueren. De belangrijkste opmerking die werd geformuleerd, had te maken met de problematiek van de huisvesting. Die is duidelijk aan verzadiging toe. Daarbij wordt gesteld dat de gemeente voor een dringende oplossing moet zorgen.

Dit verslag werd door mijn administratie op 23 november 1992 naar het beheersorgaan van de POB van Affligem verzonden met het verzoek om uiterlijk binnen 30 dagen te antwoorden op de gestelde opmerkingen. Op basis van dit antwoord zal de toestand van de POB van Affligem verder kunnen worden geëvalueerd.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

vraag nr. 11 van 5 november 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten — Taalcursussen

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 19 van

20 februari (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 3 van 3 april 1992, blz. 119) meldt de minister dat hij de bevoegde inspectie opdracht heeft gegeven om een onderzoek in te stellen naar de naleving van de taalwetgeving bij het verstrekken van cursussen voor sociale promotie in onder meer Sint-Genesius-Rode en Voeren.

Graag vernam ik de resultaten van dit onderzoek.

Antwoord

De inspectie heeft bij het uitbrengen van haar advies betreffende de erkenning en subsidiëring van afdelingen in de betrokken instellingen tot op heden geen negatieve opmerkingen geformuleerd, meer bepaald wat artikel 24, paragraaf 2 punt 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving betreft.

Vraag nr. 12
van 5 november 1992
van de heer G. ANNEMANS

Gemeenteschool — Toegankelijkheid voor Vlaamse Raadsleden

Is het correct dat aan leden van de Vlaamse Raad het bezoek aan een gesubsidieerde gemeenteschool geweigerd kan worden bij bevel van de plaatselijke burgemeester ?

Antwoord

Gelet op het feit dat het lid waarschijnlijk een concrete situatie op het oog heeft, lijkt het passend dat er bijkomende uitleg wordt verstrekt om de **wettelijkheid** na te gaan en gebeurlijk een onderzoek in te stellen.

Vraag nr. 13
van 6 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Secundair kunstonderwijs — Achterstal wedden

Blijkbaar wachten leraars uit het secundair kunstonderwijs nog steeds op achterstallen van voor 1989.

Gaat het om vertragingen als gevolg van administratieve moeilijkheden of van betwisting over wie (de federale overheid dan wel de Vlaamse Gemeenschap) deze achterstallen ten laste moet nemen ?

In de eerste onderstelling vernam ik graag de omvang van de achterstallen. In de tweede onderstelling eveneens, en tegelijk ook de stand van zaken in deze "contentieux". Welk standpunt neemt de minister daarbij in ?

Antwoord

De achterstallige weddetoelagen aan de leraars van het secundair kunstonderwijs zullen worden uitbetaald in de loop van december 1992.

De totale achterstal belooft ongeveer 54 miljoen frank.

Vraag nr. 17
van 12 november 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Deeltijds kunst- en muziekonderwijs — Tarieven

Ik las in het Belgisch Staatsblad van 5 november 1992 het besluit betreffende de organisatie van het deeltijds kunstonderwijs en meer bepaald betreffende een aantal tarieven.

Dit gaf aanleiding tot de volgende vragen.

1. Kan de minister mij ook de tarieven opgeven die voor andere soorten deeltijds kunstonderwijs zouden gelden, zoals de muzieksector ?
2. Kan de minister mij de gelijksoortige tarieven meedelen die in het Franstalig gemeenschapsonderwijs worden toegepast ?

Ik veronderstel dat de Minister over deze gegevens beschikt, om de goede reden dat onder meer speciaal in Brussel, de randgemeenten en wellicht zelfs in sommige taalgrensgemeenten, het Nederlandstalig kunstonderwijs in een concurrentiepositie staat met het Franstalig kunstonderwijs. Het opportunisme van onze landgenoten kennende, zou de keuze van het soort kunstonderwijs wel eens kunnen worden beïnvloed door de te betalen bijdragen.

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds **kunstonderwijs** — studierichting beeldende kunst — bevat de nieuwe tarieven van het te betalen inschrijvingsgeld voor de leerlingen in de studierichting beeldende kunst (Belgisch Staatsblad van 5 november 1992).

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs — studierichtingen muziek, woordkunst en dans — bevat de nieuwe tarieven van het te betalen inschrijvingsgeld voor de leerlingen in de studierichtingen muziek, woordkunst en dans. Dit besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 7 november 1992. Deze tarieven zijn dezelfde als deze die van toepassing zijn in de beeldende kunst. Er zijn geen andere tarieven van kracht.

2. In het Franstalig deeltijds kunstonderwijs dient momenteel nog geen inschrijvingsgeld te worden betaald.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 2
van 5 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse handelsattachés — Diensten aan Vlaamse exporteurs

De economische vertegenwoordigers in het buitenland, de handelsattachés van het Vlaamse Gewest, zijn nu zowat een jaar aan de slag.

Beschikt de minister over cijfermateriaal waaruit zou blijken dat naargelang de maanden vorderen de Vlaamse exporteurs meer een beroep doen op de diensten van de economische vertegenwoordigers? Ik denk aan het aantal Vlaamse bezoekers, het aantal te behandelen prospectiedossiers en het aantal afspraken bij de terugkeer naar Vlaanderen.

Antwoord

Op dit moment is er nog niet voldoende cijfermateriaal voorhanden om aan te tonen dat Vlaamse exporteurs méér een beroep doen op de diensten van de economische vertegenwoordigers dan zij vroeger deden op de **BDBH**.

Eenzijds zijn de Vlaamse economische vertegenwoordigers pas begin 1992 werkelijk actief geworden. Enkele onder hen zijn nieuw in hun functie en waren zodoende niet in staat een vergelijkingsfollow-up te bezorgen. Anderzijds werd vroeger enkel met nationaal cijfermateriaal gewerkt, zodat een vergelijking met eventueel beschikbaar cijfermateriaal voor de Vlaamse economische vertegenwoordigers niet steeds mogelijk is.

Deze tendenzen worden bevestigd door een onderzoek dat door het ministerie van Buitenlandse Handel werd ondernomen in de diplomatieke en consulaire posten.

L. DEHEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 11
van 4 december 1992
van mevrouw M. VOGELS

Cursisten VDAB — Bevoordeling ten opzichte van tweedekansonderwijs

In het kader van de verdere structurering van het volwassenenonderwijs werkt minister L. Van den Bossche momenteel aan een decretale regeling voor het **tweedekansonderwijs (TKO)**. Het onderwijs voor volwassenen, dat cursisten voorbereidt op het behalen van een diploma middelbaar onderwijs via de centrale examen-

commissie, geniet meer en meer belangstelling. De kansen op de arbeidsmarkt om aan een job te geraken zonder diploma middelbaar onderwijs zijn hoe langer hoe kleiner geworden. Bovendien is het vanuit de vernieuwende visie op permanente vorming logisch dat ook volwassenen zich scholen en bijscholen.

De cursisten die in het TKO lessen volgen, hebben echter niet dezelfde rechten ten aanzien van de werkloosheidswetgeving als wie cursus volgt bij de VDAB.

Vindt de minister het niet logisch om bij de vernieuwde decretale regeling van het tweedekansonderwijs de cursisten van dit onderwijs dezelfde rechten te geven als de cursisten van de VDAB?

Antwoord

De discriminatie die het lid aanhaalt, vindt zijn oorsprong in de werkloosheidsreglementering waarvoor mijn nationale collega, mevrouw M. Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, bevoegd is. Ik kan wel het beleidsstandpunt en het optreden van de Vlaamse regering toelichten.

Bij koninklijk besluit van 3 juni 1992 werd de mogelijkheid om met behoud van werkloosheidsuitkeringen de studies te hervatten, afgeschaft. De federale overheid stelde als motivatie dat de werkloosheidsverzekering niet kan worden opgevat als een studiebeursstelsel. De Vlaamse Executieve stelde tegen die maatregel de procedure in die bepaald is in artikel 32 paragraaf 2 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aangezien zij zich ernstig benadeeld voelde door kwestieuze beslissing. In het Overlegcomité Regering-Executieven voerde de Vlaamse Executieve volgende redenen aan.

Door de afschaffing van de mogelijkheid om tijdens werkloosheid studies te hervatten wordt de **bestaansredenen** van de voorzieningen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), zoals bepaald in de artikelen 128 tot en met 133 van het VDAB-besluit van 21 december 1988, uitgehold. Deze voorzieningen zijn gericht op het opleiden van werkzoekenden in onderwijsinrichtingen. De federale overheid schendt door voormelde maatregel het „evenredigheidsbeginsel volgens hetwel geen enkele overheid, ook de rijksoverheid niet, bij het voeren van het beleid dat haar is toevertrouwd, zonder dat daartoe een minimum van redelijke gronden voorhanden is, zo verregaande maatregelen mag treffen dat een andere overheid het buitenmate moeilijk krijgt om het beleid dat haar is toevertrouwd doelmatig uit te voeren” (cf. Advies Raad van State, afdeling Wetgeving, 22 maart 1984).

De VDAB beschikt met andere woorden niet meer over de mogelijkheid om bepaalde knelpunten op de arbeidsmarkt, waarvoor een onderwijsdiploma een aanwervingsvereiste is, op te lossen.

De Vlaamse Executieve betoogde verder dat zij het betreunde dat de werkloosheidsreglementering niet aangewend wordt om de intrede in het arbeidsproces te bevorderen. De werkgevers- en werknemersbijdragen slaan nochtans volgens de RSZ-wetgeving op „arbeidsvoorziening en werkloosheid” wat aantoont dat

de werkloosheidsverzekering ook het herstel van de arbeidssituatie moet beogen.

Het overleg regering-executieven mondde uit in een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap van 22 september 1992 betreffende de onderlinge afstemming van het beleid inzake de werkloosheidsreglementering en het beleid inzake beroepsopleiding in een onderwijsinstelling. Zoals gesteld in de preambule van het akkoord wordt gestreefd naar een optimale aanwending van de middelen en instrumenten om de werkzoekenden te reïntegreren in het arbeidsproces zonder het oneigenlijk gebruik van de werkloosheidsreglementering te bevorderen.

Krachtens het akkoord kunnen werkzoekenden een opleiding in een onderwijsinstelling volgen voor zover die opleiding aan volgende criteria beantwoordt :

1. voldoen aan de voorwaarden vervat in de artikelen 128 tot en met 133 van het VDAB-besluit ;
2. voorbehouden zijn voor beroepen of functies waarvoor de VDAB geen of onvoldoende opleidingsmogelijkheden in eigen beheer kan verzekeren ;
3. kwalificaties of functies betreffen waarvoor er structurele tekorten bestaan op de arbeidsmarkt ;
4. de opleiding moet de werkzoekende een hoger diploma en/of een hogere kwalificatie bezorgen die een reële waarborg bieden dat de werkzoekende uit de werkloosheid geraakt ;
5. de werkzoekende moet minstens sedert één jaar werkloos zijn en als werkzoekende ingeschreven zijn en de opleiding moet kaderen binnen het reïntegratietraject opgesteld door de VDAB in overleg met de werkzoekende.

De, concrete uitwerking van dit akkoord' is toevertrouwd aan het; College, van Leidend Ambtenaren, opgericht krachtens, het, protocol van 22 december 1988 tot regeling van de betrekkingen tussen de instellingen ontstaan, uit de herstructurering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Ik meen dat door dit, samenwerkingsakkoord een beleidskader tot stand is gekomen dat voldoet aan de wensen en contráintes van beide overheden. Het laat immers toe dat werkzoekenden de studies hervatten met behoud van hun uitkeringen in richtingen waarvoor er manifest tekorten zijn op de arbeidsmarkt. De criteria van **het** akkoord onderschrijven de toepassing die de **VDAB** er reeds op nahield ingevolge de besluitbepalingen en het beslissingskader opgesteld door het Beheerscomité van dit instelling. Verder vindt de federale overheid er een waarborg in terug dat de werkloosheidsreglementering niet „vrijblijvend” gebruikt wordt wegens niet arbeidsmarktrelevante factoren.

De vooropgestelde nieuwe regeling' inzake het volwassenenonderwijs moet getoetst worden aan het in het samenwerkingsakkoord overeengekomen beleidskader. Wel kan ik reeds opmerken dat het niet relevant is dat de cursussen , al dan niet bij de VDAB gevolgd

worden. Relevant is wel dat de VDAB vanuit het beginsel van een doelmatige trajectbemiddeling de werkzoekende kan verwijzen naar bepaalde opleidingen, die tegemoet komen aan knelpunten op de arbeidsmarkt.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 1
van 5 november 1992
van de heer G. ANNEMANS

Kind en Gezin - Voorzitterschap

Is het correct dat mevrouw Paula D'Hondt de volgende voorzitter van de organisatie Kind en Gezin zal zijn ?

Zo ja, acht de minister het verantwoord dat voor een dergelijke organisatie iemand als voorzitter wordt aangesteld die zich in een netelige twist als het migrantendossier toch zeer uitgesproken geprofileerd heeft in een welbepaalde politieke richting ?

Ware het niet beter om voor Kind en Gezin iemand aan te duiden die door zo weinig mogelijk mensen als een controversiële figuur wordt aangezien ?

Antwoord

1. Het is correct dat ik mevrouw Paula D'Hondt benoemd heb als voorzitter van de Vlaamse openbare instelling Kind en Gezin.
2. Mevrouw D'Hondt heeft zich zowel in haar ambts-termijn als koninklijk commissaris als in haar vroegere rijk gevulde . loopbaan steeds onderscheiden door haar brede mens- en maatschappijvisie, haar grondige kennis van de probleemvelden waarvoor ze verantwoordelijkheid opnam, een sterk persoonlijk engagement en de natuurlijke gave leiding te kunnen geven.

Ik ben ervan overtuigd dat mevrouw Paula D'Hondt, precies door voornoemde kwaliteiten, in staat zal zijn de Vlaamse instelling Kind en Gezin een breed, toekomstperspectief in het gezins- en welzijnsbeleid te kunnen aanbieden.

Dat mevrouw D'Hondt borg staat voor een duidelijke politiek vind ik een pluspunt.

Ten slotte noteer ik de zorg die het lid laat blijken om geen figuren naar voor te schuiven die controversieel zouden zijn. Vooreerst vind ik dit een subjectief en moeilijk hanteerbaar begrip. Verder zal het lid met mij akkoord gaan dat het vermijden van controversieel te zijn ook niet de eerste bekommernis is van het Vlaams Blok-als het-zijn standpunten bepaalt. Ik kan derhalve moeilijk aannemen dat het lid dit criterium aan anderen wenst op te leggen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 40 (BZ 1992)
van 4 september 1992
van de heer L. BARBE**

Onrechtmatige steun aan bedrijven – EEG-beschikkingen

Volgens artikel 92 lid 1 EEG zijn nationale steunmaatregelen die de mededinging, door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties, vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijk markt, voor zover deze maatregelen het handelsverkeer tussen de lidstaten beïnvloeden. De Commissie moet tijdig van elk voornemen tot invoering van steunmaatregelen op de hoogte worden gebracht, opdat zij haar bemerkingsen kan maken, indien zij meent dat zo'n voornemen onverenigbaar is met de gemeenschappelijk markt, start zij onverwijld de procedure volgens artikel 93 lid 2 EEG en mag de voorgenomen maatregel niet uitgevoerd worden voordat deze procedure tot een eindbeslissing heeft geleid. Deze eindbeslissing kan de vorm aannemen van een beschikking die debetrokken lidstaat krachtens artikel 189 alinea 4 EEG dient na te komen. Indien de lidstaat de beschikking niet nakomt, kan het Europees Hof van Justitie de lidstaat veroordelen.

Op 1 juni 1992 stelde ik over deze materie een aantal vragen aan de heer Claes, bevoegd voor buitenlandse zaken in de nationale regering. Minister Urbain, bevoegd voor Europese zaken, antwoordde me. De minister stelde dat hij niet gemachtigd is om mijn vragen te antwoorden omdat deze dossiers niet tot zijn bevoegdheid behoren. Hij verwees ook naar de bevoegde autoriteiten, waarmee hij naar ik veronderstet de gewesten bedoelt. Daarom richt ik mij nu tot de Vlaamse minister, die bevoegd is voor economie.

1. Kan de minister mij de EG-beschikkingen inzake steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijk markt ten aanzien van Vlaamse bedrijven meedelen? Is het mogelijk telkens te vermelden wie de steunverlenende overheid was, om welk bedrijf het ging, eveneens als het bedrag, de aard en het tijdstip van de toegekende steun?
2. welke bedragen moeten volgens deze beschikkingen worden teruggevorderd? (Graag bedrag per beschikking). Hoeveel staat 'het met deze terugvorderingen?
3. Welke EG-beschikkingen zijn gevolgd door een veroordeling, van het Europees Hof van Justitie? (Graag datum van deze veroordeling).

Antwoord

De EG-beschikkingen inzake steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijk markt ten aanzien van Vlaamse bedrijven zijn de volgende:

1. Beschikking van 30 november 1983

In deze beschikking is de Commissie van oordeel dat de aan n.v. Beaulieu kunststoffen toegekende steun onverenigbaar was met de gemeenschappelijk markt en dat deze steun moest worden ongedaan gemaakt.

Bij een arrest van 21 februari 1990 veroordeelde het Hof van Justitie de Belgische staat wegens niet tijdig uitvoeren van de beschikking van 30 november 1983.

2. Beschikking van 4 juli 1990

– Fertex n.v. : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1989 tot subsidieverlening van 35 percent netto subsidie-equivalent (NSE) werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 26 percent.

– ETM : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 3 juli 1989 tot subsidieverlening van 35 NSE, werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 26 percent.

3. Beschikking van 13 maart 1991

– N.v. Scan Dive : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 10 mei 1989 tot subsidieverlening van 23,5 percent netto subsidie-equivalent (NSE) werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 16 percent.

– URS : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 27 juli 1989 tot subsidieverlening van 35 percent NSE, werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 16 percent.

– URS : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot subsidieverlening van 35 percent netto subsidie-equivalent (NSE) werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 16 percent.

– URS : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot subsidieverlening van 35 percent NSE, werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 16 percent.

– URS : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1989 tot subsidieverlening van 23,5 percent netto subsidie-equivalent (NSE) werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 16 percent.

– ETM : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 tot subsidieverlening van 35 percent NSE, werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 26 percent.

– Ship Finance : De beslissing van de Vlaamse Executieve van 3 juli 1989 tot subsidieverlening van 35 percent NSE, werd naar aanleiding van deze beschikking vermindert tot 26 percent.

In verband hiermee willen we er ook op wijzen dat het steunbeleid van het Vlaamse Gewest erop gericht is het inleiden van de procedure van artikel 93 paragraaf 3 EEG-Verdrag te vermijden. In deze optiek worden alle aan de EG-Commissie aange- melde steunvoornemens waarover de Commissie zich negatief uitspreekt, ingetrokken.

Zodoende werden volgende voornemens ingetrok- ken :

- n.v. Renault Vilvoorde ;
- Callebaut, aangemeld op 28 januari 1991 ;
- Universal Refining, op 25 januari 1991 ;
- Neste Chemicals, aangemeld op 31 januari 1991 ;
- Ganatex, aangemeld op 31 januari 1991 ;
- Cogebi, aangemeld op 26 maart 1991 ;
- Neuhaus, aangemeld op 25 februari 1991 ;
- Belbottling, aangemeld op 19 februari 1991.

**Vraag nr. 46 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer H. SUYKERBUYK**

EG-richtlijnen - Omzetting in decreten

Kan de minister mij een overzicht (met titel of korte beschrijving) geven van de nog om te zetten Europese richtlijnen op het Vlaamse niveau (gemeenschap en gewest) ?

Antwoord

Hieronder volgt een overzicht van de nog om te zetten Europese richtlijnen op het Vlaamse niveau (gemeen- schap en gewest). De richtlijnen opgenomen in het Witboek over de voltooiing van de interne markt, die- nen te zijn omgezet vóór 1 januari 1993.

1. Witboekrichtlijnen

- richtlijn 89/552 EEG - uitoefening van televi- sie-omroepactiviteiten
- richtlijn 90/667 EEG - verwijdering en verwer- king van dierlijke afvallen

2. Andere richtlijnen (nog geheel of gedeeltelijk om te zetten)

- richtlijn 89/048 EEG - algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waar- mee beroepsopleidingen van ten minste 3 jaar worden afgesloten
- richtlijn 92/52/EEG - betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsop- leiding, ter aanvulling van richtlijn 89/48 EEG
- richtlijn 76/403/EEG betreffende de verwijde- ring van PCB's en PCT's
- richtlijn 78/319/EEG betreffende de toxische en gevaarlijke afvalstoffen
- richtlijn 87/101/EEG inzake de verwijdering van afgewerkte olie
- richtlijn 88/609/EEG tot beperking van de emis- sies door grote stookinstallaties

- richtlijn 91/156/EEG betreffende het beheer van afvalstoffen
- richtlijn 91/689/EEG betreffende de gevaarlijke afvalstoffen
- richtlijn 91/157/EEG inzake batterijen en accu's die gevaarlijke stoffen bevatten
- richtlijn 91/271/EEG inzake behandeling van ste- delijk afvalwater
- richtlijn 91/676/EEG inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen
- richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna

3. Richtlijnen omgezet bij besluit van de Vlaamse Exe- cutieve van 30 juli 1992, maar nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad

- richtlijn 86/662 EEG - beperking geluidsemis- sies hydraulische graafmachines
- richtlijn 87/405 EEG - toelaatbaar geluidsver- mogensniveau van torenkranen
- richtlijn 88/180 EEG en 88/181 EEG - toelaat- baar geluidsniveau gazonmaaiers.

**Vraag nr. 1
van 27 oktober 1992
van de heer C. LISABETH**

Bijdrage bedrijfsleven aan duurzame ontwikkeling - Expansiesteun op basis van ecologicriterium

In het kader van de duurzame ontwikkeling is het zeer belangrijk dat ook de bedrijven een belangrijke inspan- ning doen bovenop de wettelijk vastgestelde bepalin- gen. De integratie van het ecologicriterium in de ex- pansiesteun en in andere vormen van overheidssteun kan daartoe in belangrijke mate bijdragen.

1. Hoeveel bedrijven hebben in 1991 en in de eerste 6 maanden van 1992 expansiesteun aangevraagd op basis van het ecologicriterium ? Welke invest- ingsbedragen zijn daarmee gemoeid en voor welke bedragen, zowel inzake investeringen als inzake overheidssteun, worden de betrokken dossiers goedgekeurd ?
2. Is er in dit kader een onderscheid vast te stellen tussen de KMO's en de grotere bedrijven ? Zo ja, is dat het gevolg van het gevoerde beleid of van de alertheid van de betrokken bedrijven zelf ?
3. Kunnen grote ondernemingen buiten de ontwikke- lingszones nog een beroep doen op die vorm van expansiesteun ? Zo ja, hoeveel middelen zijn daar- voor uitgetrokken ?
4. Welke richtlijnen of maatregelen die een impact zouden kunnen hebben op de omvang en de moda- liteiten van die expansiesteun, heeft de minister sinds januari 1992 uitgevaardigd ?

Antwoord

1. Ecologiedossiers ingediend door de bedrijven

1.1. Wet van 4 augustus 1978, van toepassing voor kleine en middelgrote ondernemingen

In het kader van de wet van 4 augustus 1978 werden in de periode tussen 1 januari 1991 en 30 juni 1992 ca. 9.000 expansiedossiers ingediend voor een totaal investeringsbedrag van 108.700 miljoen frank. Hiervan hadden 192 dossiers betrekking op **ecologie-investeringen** voor een globaal investeringsbedrag van 2.201 miljoen frank.

Evolutie van de 192 ingediende dossiers :

Tot op heden werden 102 dossiers afgehandeld :

- 55 dossiers met een ingediend investeringsbedrag van 459 miljoen frank werden door deskundigen ter zake negatief geadviseerd inzake het ecologiecriterium.
- 47 dossiers voor een ingediend investeringsbedrag van 729 miljoen frank, werden gunstig geadviseerd inzake het ecologiecriterium voor een aanvaard investeringsbedrag van 610 miljoen frank. Op dit bedrag van 610 miljoen frank werd een extra-ecologiesteun toegekend van 15 percent of 92 miljoen frank.
- 90 ecologiedossiers voor een bedrag van 1.013 miljoen frank zijn nog in onderzoek bij de bevoegde deskundigen. Pas nadat alle nuttige inlichtingen-verstrekt worden, kunnen zij een gefundeerd advies uitbrengen.

1.2. Grote ondernemingen

In de periode van 1 januari 1991 tot 30 juni 1992 werden voor de grote ondernemingen ca. 900 expansiedossiers ingediend voor een totaal investeringsbedrag van 177.603 miljoen frank. Hiervan hadden 305 dossiers betrekking op ecologie-investeringen voor een globaal investeringsbedrag van 20.237 miljoen frank.

Evolutie van de 305 ingediende dossiers :

Tot op heden werden 215 dossiers afgehandeld :

- 108 dossiers voor een ingediend investeringsbedrag van 9.197 miljoen frank werden door deskundigen ter zake negatief geadviseerd inzake het ecologiecriterium.
- 107 dossiers voor een ingediend investeringsbedrag van 5.126 miljoen frank, hetzij de helft van de dossiers, werden gunstig geadviseerd inzake het ecologiecriterium voor een aanvaard investeringsbedrag van 4.555 miljoen frank. Op dit bedrag van 4.555 miljoen frank werd een totale ecologiesteun verleend van 576 miljoen frank.
- 79 ecologiedossiers voor een bedrag van 5.138 miljoen frank zijn nog in onderzoek bij de bevoegde deskundigen. Pas nadat alle nuttige inlichtingen verstrekt worden, kunnen zij een gefundeerd advies uitbrengen.

- 11 dossiers voor ecologische investeringen ad 776 miljoen frank werden zonder gevolg geklasseerd.

2. Inzake procedure en toepassingsmodaliteiten bestaat er geen onderscheid tussen KMO's en de grotere ondernemingen. Voor de grote ondernemingen bevatten 34 percent van de dossiers ecologische investeringen en bedraagt het voorgestelde ecologiebedrag 12 percent van de globaal ingediende investeringsbedragen.

Voor de kleine en middelgrote ondernemingen bevatten 1,5 percent van de dossiers ecologisch gerichte investeringen. Een verklaring ligt in het feit dat meer dan 60 percent van de KMO-dossiers gesitueerd zijn in de factoren van de handel en dienstverlening waar de ecologie-investeringen blijkbaar minder relevant zijn.

3. Momenteel kunnen de grote ondernemingen buiten de ontwikkelingszones nog steeds een beroep doen op expansiesteun voor de ecologie-investeringen op basis van de EG-kaderregeling ten gunste van milieu-investeringen. De middelen voor het subsidiëren van ecologische investeringen kaderen in het globaal expansiebudget.
4. Op basis van een evaluatie van de ecologiedossiers ingediend in 1991 werd de behandelingsprocedure vereenvoudigd om vooral de procedure te versnellen en objectiever aan dossieranalyse te kunnen doen. Daartoe worden volgende maatregelen genomen :
 - het opstellen van een limitatieve lijst van ecologische investeringen in plaats van een niet-limitatieve lijst ;
 - de aanpassing van de zwarte-lijststoffen uitgesloten van enige steun ;
 - de adviesverstrekking over het ecologiecriterium door deskundigen van de administratie zodat nog uitzonderlijk een beroep zal worden gedaan op de VITO.

Vraag nr. 3
van 28 oktober 1992
van de heer F. DEWINTER

Europese Commissie - Engelstalige correspondentie met Vlaamse Gemeenschap

Regelmatig voert de Europese Commissie eentalig Engelse correspondentie met verschillende diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

Werd hierop reeds gereageerd door de Vlaamse regering ?

Welke regels worden aan de Vlaamse ambtenaren opgelegd inzake het beantwoorden van niet-Nederlands-talige correspondentie ?

Is de minister niet van mening dat het niet eerbiedigen van de streektaal in de correspondentie van de Europese Commissie en andere Europese en supranationale

organisaties en instellingen tot gevolg heeft dat een aantal belangrijke mededelingen aan de kleinere culturele groepen worden onthouden ?

Antwoord

De Europese Commissie correspondeert met de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de EG in het Nederlands of in het Frans. Begeleidende documenten worden meestal eerst in het Frans of Engels opgesteld. Zij worden in principe zo spoedig mogelijk gevolgd door een Nederlandse vertaling.

Wel is het inderdaad zo dat sommige diensten van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest geregeld rechtstreeks door de Europese Commissie worden aangeschreven voor aangelegenheden die exclusief onder hun bevoegdheid ressorteren. Omwille van de efficiëntie van het beleid blijkt het voor de EG-ambtenaar niet steeds mogelijk te wachten op een Nederlandse vertaling. Ingeval bepaalde termijnen dienen te worden gerespecteerd, zoals bij het indienen van projecten, zou dit de Vlaamse Gemeenschap trouwens ernstig benadelen. Problemen in dit verband zijn mij door mijn administratie echter niet gesignaleerd.

Vlaamse ambtenaren kunnen zelf steeds in het Nederlands corresponderen. Brieven aan diplomatieke vertegenwoordiging moeten trouwens in het Nederlands worden opgesteld.

In het Verdrag van Rome is het gebruik van de talen van de EG-lidstaten gewaarborgd. Het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen publiceert de Europese wetgeving en de mededelingen in verband met Europese programma's in de officiële talen van de EG-lidstaten, dus ook in het Nederlands.

Ten slotte wens ik te onderstrepen dat de bescherming van onze taal en cultuur, zeker in het kader van een mogelijke uitbreiding van de Europese Gemeenschap, voor mij van prioritair belang is. Op mijn initiatief werd op 1 oktober 1992 in Brussel een conferentie georganiseerd over Maastricht en het Europa van de Culturen. Die conferentie is de aanzet geweest voor het debat over de erkenning van de culturele verscheidenheid als de bouwsteen voor Europa. De Vlaamse regering neemt zich voor alle diplomatieke en andere middelen in te zetten om tegen de horizon van 2002, tien jaar na Europa '92, dit Europa van de Culturen concreet gestalte te geven. Hiertoe zal Vlaanderen, op bilaterale basis, **een** Europese Culturele Alliantie uitbouwen van een tiental landen en een tiental cultuur-regio's.

vraag **nr. 7**
van 6 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Benelux-manifestatie Kunstambachten – Gemeenschapsbevoegdheid

De bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd door

de wet van 8 augustus 1988, stapt af van de regeling waarbij de subsidiëring van de kunstambachten tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort, de subsidies van de Nationale Commissie voor de Kunstambachten uitgezonderd. Dit betekent dat kunstambachten, subsidiëring inbegrepen, een uitsluitende bevoegdheid van de gemeenschappen wordt.

De Benelux Economische Unie zegt thans dat, wegens die gewijzigde bevoegdheidsverdeling, de tweejaarlijkse Benelux-manifestatie Kunstambachten geen plaats kan vinden. Als opportuniteitsredenen zouden doen afzien van dergelijke tewerkstelling, kan dat gunstig of ongunstig beoordeeld worden. Maar de interne bevoegdheidsverdeling alleen mag geen reden zijn om initiatieven te laten wegvallen. Ik neem aan dat de minister die mening deelt.

Kan, in het licht van die opstelling, de beslissing niet worden herzien ? Daarbij ga ik uit van de onderstelling dat de Vlaamse regering in dat Benelux-standpunt een mede-beslissende stem heeft gehad. Indien het anders ligt, neemt de minister met het Benelux-ministercomité contact op, al was het maar om te zeggen dat men niet kan beslissen over zaken waarvoor men niet bevoegd is ?

Ik kende graag het standpunt van de minister. Een en ander kan zich ook voordoen op andere terreinen binnen de Benelux of andere instellingen waarvan de federale staat lid is.

Antwoord

De bevordering van de kunstambachten behoort inderdaad als artistieke bedrijvigheid tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

De Benelux Economische Unie organiseerde in het verleden een tweejaarlijkse Benelux-manifestatie Kunstambachten. In 1992 greep deze activiteit niet meer plaats. Het is correct dat een interne bevoegdheidsverdeling geen reden mag zijn om deze activiteit niet meer te laten plaatsvinden.

Na informatie te hebben ingewonnen bij het secretariaat-generaal van de Benelux Economische Unie blijkt dat daar alvast de wil bestaat om de manifestatie opnieuw te organiseren in 1994.

Aan Vlaamse kant is het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) de bevoegde partner en aan Franstalige kant is dit het ministerie van de Franse Gemeenschap. Het VIZO is, wat Vlaanderen betreft, bereid om te participeren in deze Benelux-manifestatie.

Ik zal aan de Vlaamse vertegenwoordiger in de Benelux-commissie kunstambachten de opdracht geven om deze zaak van nabij te volgen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 182 (BZ 1992)

van 19 mei 1992

van de heer J. DE BREMAEKER

Antwerpse Haven – Verkoop van gronden Linkeroever

Eind vorig jaar besliste de Vlaamse Executieve om de inkomsten die zij verwierf met de verkoop van gronden op de Linkeroever opnieuw te investeren in aanvullende projecten in de haven van Antwerpen. In feite gold het hier een gelijksoortige regeling als even voordien getroffen voor de haven van Zeebrugge in verband met de zogenaamde gemeenschappelijke rekening, waar de inkomsten voor het Gewest ook rechtstreeks in aanvullende projecten in de haven van Zeebrugge worden geïnvesteerd.

Deze wijze maatregelen moeten nu geconcretiseerd worden in de begroting 1992.

1. Hoe is het afschaffen van de gemeenschappelijke rekening geregeld in de begroting ?
2. Zijn de projecten in Antwerpen reeds in uitvoering ?
3. Hoe is de regeling voor Antwerpen ? Op grond van welke elementen kan het sluitende bewijs geleverd worden dat de inkomsten uit de betalingen van de havenbeheerder voor de gronden op de Linkeroever, als een supplementaire investering de haven van Antwerpen ten goede komen ?
4. Hoeveel was gepland aan investeringen in de haven van Antwerpen (73.04) in 1991 ? Hoeveel werd er gerealiseerd ?

Antwoord

1. Het afschaffen an de gemeenschappelijke rekening van de voorhaven in Zeebrugge werd opgenomen in de overeenkomst van 4 oktober 1991 tussen het Vlaamse Gewest en de Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen. Deze overeenkomst werd, wat het Vlaamse Gewest betreft, aangegaan onder voorbehoud van goedkeuring door de Vlaamse Raad.

De goedkeuring van deze overeenkomst werd opgenomen in het decreet houdende diverse bepalingen tot begeleidig van de,, begroting 1992 (Programma-decreet).

2. De kredieten afkomstig van de verkoop van gronden in de Waaslandhaven aan de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid, zullen bij voorrang aangewend worden voor grondophogingen in de Waaslandhaven, en het saldo voor renovatiewerken op de Rechteroever.

De aanwending van de kredieten kan pas gebeuren als het Vlaams Infrastructuurfonds operationeel is.

De gelden, afkomstig uit de verkoop van gronden, zullen worden gestort in het Vlaams Infrastructuurfonds, en via dit fonds opnieuw ter beschikking gesteld worden voor nieuwe investeringen in de haven van Antwerpen.

Het Vlaams Infrastructuurfonds wordt operationeel van zodra de Vlaamse Executieve de nodige uitvoeringsbesluiten ter zake heeft uitgevaardigd.

3. Het Vlaams Infrastructuurfonds heeft een inkomsten- en uitgavenbegroting. Er zal dus duidelijk nagegaan kunnen worden hoe de inkomsten uit grondverkoop in de waaslandhaven aangewend zullen worden.
4. Op het fysisch programma van artikel 73.04 was in 1991 een bedrag van 2.825 miljoen frank ingeschreven voor Antwerpen. Eind 1991 was, 2.062 miljoen frank vastgelegd, te verhogen met een bedrag voor diversen (herzieningen, verwijlinteressen, enzovoort) die op ongeveer 100 miljoen frank geraamd kunnen worden.

Vraag nr. 295 (BZ 1992)

van 11 september 1992

van de heer F. GHESQUIERE

Montgomerydok in Oostende – Opruimen brokstukken

De jongste twee jaar is een firma bezig geweest met het versterken van de kaaimuren van het Montgomerydok (Visserskaai) in Oostende en met het inspuiten van beton.

De firma is evenwel vertrokken zonder het afval van de werken op te ruimen. Betonnen brokstukken komen bij laag water droog te liggen.

Na aanmaning van de jachtclubs werd een papierslag geleverd tussen het departement Openbare Werken, het Bloso en de beheerders van het ponton.

Mag ik van de minister vernemen of de toestand op tegensprekelijke wijze werd vastgesteld en of alle euvel werd of wordt verholpen ?

Antwoord

Na het voltooien van de renovatiewerken aan de kaaimuren van het Montgomerydok in Oostende werd het puin en de afval opgeruimd.

Deze opruiming gebeurde echter in twee fasen :

1. opruiming van de makkelijk bereikbare zones door middel van het gangbare baggermateriael ;
2. opschoning van de moeilijk toegankelijke zones zoals in de hoeken achter de buispalen : voor deze tweede fase die inmiddels ook voltooid is, diende ander materieel te worden ingezet.

Momenteel zijn de problemen volledig verholpen.

**Vraag nr. 297 (BZ 1992)
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE**

Oostende – Vuurtoren als toeristische trekpleister

De vuurtorens aan onze kust zijn nog steeds een onmisbare hulp voor het maritiem verkeer. Tevens drukt een dergelijk kunstwerk de verbondenheid met de zee uit en vormt het een symbool bij uitstek van de havenactiviteit, zowel voor de zeevarenden als voor de personen aan wal.

Waarom kan de vuurtoren ook niet een attractieve rol spelen en bijvoorbeeld een toeristische trekpleister worden ?

Zijn er bezwaren om de vuurtoren van Oostende te laten bewerken met kleuren door een (kunst)schilder ? Laat het (internationale) scheepvaartreglement dit toe ?

Kan er worden overwogen om op bepaalde dagen – bijvoorbeeld onder begeleiding van gidsen van de stad Oostende – de vuurtoren te laten bezichtigen door belangstellenden ?

Antwoord

Het toekennen van een attractieve rol als toeristisch trekpleister aan de vuurtoren van Oostende is niet alleen niet gewenst, maar zelfs niet te realiseren. De constructie leent zich immers, vanwege de nauwe en oncomfortabele doorgangen, wenteltrap en trapzaal, niet voor bezoeken van derden.

De afwezigheid van een extra ontsnappingsmogelijkheid maakt dit bovendien praktisch onmogelijk.

De internationale reglementering en de kostprijs vormen twee substantiële bezwaren tegen het beschilderen in kleuren van de vuurtoren.

**Vraag nr. 304 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van de heer D. VAN DER MAELEN**

Wegenwerken in Denderstreek – Bijkomende middelen

In antwoord op mijn vraag nummer 194 van 4 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 9 van 6 juli 1992, blz. 351) deelde de minister mij mee dat de werken aan de N 41 Aalst-Dendermonde, de N 42 Wetteren-Geraardsbergen (rechtstrekken Sint-Lievens-Esse), de N 41 Ring rond Aalst, door hem ondergebracht waren in het zogenaamde tweede programma onder de rubriek Afwerken begonnen projecten en de werken aan de N 45 (vak N 8-N 28) in het zogenaamde derde programma Nieuwe wegen, waarvan de realisatie wegens gebrek aan middelen niet in het vooruitzicht kan worden gesteld.

Via de pers vernam ik dat de ontwerpbegroting voor 1993 voorziet in 3 miljard frank bijkomende middelen voor wegeninfrastructuur.

Graag vernam ik van de minister het volgende. Verho-

gen deze bijkomende middelen de kansen op realisatie van de bovenvermelde werken ? Zo ja, welke werken kunnen worden gerealiseerd in een nabije toekomst ?

Antwoord

Vooraf wijs ik er het lid op dat de 3 miljard waarvan sprake in zijn vraagstelling, de bijkomende middelen zijn voor de totale begroting van Openbare Werken, namelijk Wegen- en Waterwegeninfrastructuur. 2 miljard hiervan werd ingeschreven voor de wegeninfrastructuur.

Op basis van de bijkomende ter beschikking gestelde middelen werd een ontwerpprogramma 1993, dat kadert in een rollend 3-jarenprogramma 1993-1995, opgesteld. Hierin komen de aangehaalde projecten, uit de rubriek Afwerken van begonnen projecten, als volgt voor :

- N 41 : Aalst-Dendermonde
 - Zuidelijke Ring Dendermonde
 - onteigeningsplan Lebbeke : raming 46 miljoen frank
 - grondwerken brug over Dender : 40 miljoen frank voor 1993
 - brug over Dender : 130 miljoen frank voor 1994
 - wegenwerken vak N 47-N 406 in Oudegem : 130 miljoen frank voor 1995
 - Omlegging Gijzegem
 - 1ste fase : 85 miljoen frank voor 1995
 - 2de fase : 85 miljoen frank na 1995
- R 41 : Ring om Aalst – bouw van tunnel onder N 9 : 130 miljoen frank voor 1994
- N 42 : Afwerking verbinding Geraardsbergen-Zottegem-Wetteren E 40
 - Rechtstrekking Sint-Lievens-Esse
 - 1ste fase : kunstwerken – 40 miljoen frank voor 1993
 - 2de fase : wegenwerken – 130 miljoen frank voor 1995

Uiteraard kunnen voorgestelde werken voor 1994 en 1995 ook maar gerealiseerd worden wanneer ook voor die jaren minstens dezelfde bijkomende middelen ter beschikking worden gesteld.

De N 45 (vak N 8-N 28) werd niet opgenomen in het rollend driejarenprogramma.

**Vraag nr. 322 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT**

Duwvaarkanaal – Problemen

Burgers die een lapje grond bezitten op het geplande

tracé van het duwvaartkanaal en die hun grond willen verkopen, worden voortdurend geconfronteerd met problemen van diverse aard en zien hun plannen meestal gedwarsboemd. Bij een eventuele verkoop wordt in sommige gemeenten de opmerking gemaakt dat de grond sowieso onteigend zal worden en meteen haken alle potentiële kopers af.

Kan de minister begrip opbrengen voor die problemen en zou het niet wenselijk zijn, mede in het licht van de financiële moeilijkheden van zijn departement, de plannen voor een duwvaartkanaal definitief op te bergen ?

Antwoord

In het kader van een toekomstgericht beleid is het aangewezen de reservatie voor het omleidingskanaal Oelegem-Zandvliet te behouden. Zulke reservatie houdt uiteraard geen beslissing tot uitvoering in, doch is enkel een stedenbouwkundige maatregel noodzakelijk om toekomstige ontwikkelingen op infrastructureel vlak open te houden.

**Vraag nr. 323 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer J. EEMAN**

Dender - Herbouwen van bruggen over stuw en sas in Denderleeuw (Huissegem)

Op 24 februari 1992 meldde de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen aan het gemeentebestuur van Denderleeuw dat bovenvermelde herbouw opgenomen werd in het fysisch programma van de begroting 1992 (sectie 81 - art. 73.03). Een kleine bijkomende onteigening ten behoeve van de Leidingenstraat moest door de gemeente gerealiseerd worden tegen september jongstleden.

Op 2 oktober deelt dezelfde administratie mee dat die herbouw noch in 1992, noch in 1993 in aanmerking kan komen wegens gebrek aan middelen. Er lijkt mij weinig logica te vinden in die mededelingen.

1. Onder wiensministeriële bevoegdheid werd de brief van 24 februari 1992 opgemaakt ?
2. a. Kan ik een overzicht krijgen van de in het fysisch programma 1992 opgenomen waterinfrastructuurwerken ;
- b. idem voor de ontwerpbegroting 1993 ?

Antwoord

Het voorgenomen programma op basisallocatie 73.03.81 voor 1992 diende te worden herzien wegens de problematiek rond een aantal bruggen.

Aangezien het krediet op deze basisallocatie niet fundamenteel werd verhoogd, moest de herbouw van de bruggen over stuw en sas Denderleeuw worden verschoven.

Voor de, fysische programma's voor 1992 en 1993 kan het volgende overzicht worden gegeven.

1992	
- Leie	
- Traverse van Kortrijk	100
- Afleidingskanaal der Leie	
- Spoorbrug in Landegem -- 2de fase deel 1	150
- Albertkanaal	
- Modernisering in de provincies Antwerpen en Limburg	150
- Kanaal Brussel-Rupel	
- Kanaalomlegging in Hingene	500
- Bouwen van kaaimuren	60
- Herstellen en vervangen van kunstwerken	
- Nieuwpoortbrug in Veurne	35
- Zeeschelde, Rolbasculie brug in Temse	125
- Brugge, nieuwe brug over het bovenhoofd van de Dampoortsluis, 1ste fase	35
- Zeeschelde, brug in Melle	65
- Brugge, Katelijnepoortbrug, herbouw	60
- Diversen	63
	<hr/>
	1.343
1992	
- Leie	
- Traverse van Kortrijk	87
- Grensleie, doortocht Menen	75
- Afleidingskanaal der Leie	
- Spoorbrug in Landegem, 2de fase, deel 1	150
- Albertkanaal	
- Modernisering in de provincies Antwerpen en Limburg	200
- Kanaal Brussel-Rupel	
- Kanaalomlegging in Hingene	500
- Spoorbrug in Ruisbroek, elektromechanische uitrusting (1ste fase).	100
- Creëren van laad- en losfaciliteiten	85
- Herstellen en vervangen van kunstwerken	
- Hundelgembrug in Gent	18
- Brugge, nieuwe brug over het bovenhoofd van de Dampoortsluis, 2de fase	
- Elektromechanische uitrusting	15
- Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke, Nieuwpoortbrug in Veurne, elektromechanische uitrusting	20
- Doortocht Gent, Krommewalbrug	5
- Brugge, Katelijnepoort, elektromechanische uitrusting	35
- Diversen	71,3
	<hr/>
	1.361,3

Vraag nr. 10
van 26 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

N 437 — Vrijliggende fietspaden

In het fysisch driejarenplan 1993-1995 is 25 miljoen frank ingeschreven voor de aanleg van vrijliggende fietspaden in Sint-Martens-Latem.

1. Over welke afstand, over welke breedte en met welk tracé (vrije strook tussen rijweg en pad) zal het bedoelde vrijliggend fietspad in Sint-Martens-Latem aangelegd worden ?
2. Zal het Vlaamse Gewest in het bedoelde project ook dienstriolen opnemen voor zijn aandeel in het af te voeren water ? Zo ja, wanneer zullen die worden aangelegd en voor welk geraamd bedrag ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op de aanleg van twee vrijliggende fietspaden langs de Klapstraat, het vak gelegen tussen het kruispunt De Vierschaar en de grens met de gemeente De Pinte.

De geplande werken omvatten :

- de aanleg van rioleringen ter hoogte van de bestaande langsrachten ;
- de aanleg van verhoogde fietspaden (breedte 1,75 m) ter hoogte van de overwelfde langsrachten, inbegrepen de nodige herstellingswerken aan de slijtlaag.

De aanleg van de rioleringen valt ten laste van de gemeentelijke overheid. De overige werken zijn ten laste van het Vlaamse Gewest. Te gepasten tijde zal er contact opgenomen worden met de gemeente Sint-Martens-Latem met het oog op de gecoördineerde aanbesteding en uitvoering van riolerings- en wegenwerken.

De nodige opmetingen voor het opmaken van het ont-eigeningsplan zullen volgend jaar beginnen.

Vraag nr. 14
van 29 oktober 1992
van de heer M. DIDDEN

Spoorwegbruggen — Aanleg en vervanging

Een aantal bruggen moeten door het departement Openbare Werken vervangen worden met het oog op het spoorverkeer. Zo zijn de bruggen in Gellik, Landegem en Puurs dringend aan vervanging toe.

Mag ik vragen welke de plannen en de eraan gekoppelde bedragen zijn vanwege het departement Openbare Werken met betrekking tot het aanleggen van bruggen die voor de spoorwegen noodzakelijk zijn ?

Antwoord

Het Vlaamse Gewest gaat enkel tot financiering van

de herbouw van spoorbruggen over als die werken noodzakelijk zijn om projecten van het Gewest te kunnen realiseren. De herbouw van de opgesomde bruggen, namelijk in Gellik, Landegem en Puurs, is in dat opzicht vereist om de modernisering van de waterweg die overbrugd wordt, te kunnen realiseren. De timing moet dan ook gezien worden in functie van de timing van de waterwegenprojecten.

Op de begroting 1993 werd krediet ingeschreven voor de voortzetting van de herbouw van de spoorbrug in Puurs (100 miljoen frank) en in Landegem (150 miljoen frank). Voor die werken bestaat een overeenkomst met de NMBS.

De herbouw van de spoorbrug in Gellik wordt in de komende vijf jaar gepland, weliswaar afhankelijk van de middelen die beschikbaar zijn voor de modernisering van het Albertkanaal.

Voor dit werk moet te gepasten tijde een overeenkomst met de NMBS worden gesloten.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 70 (BZ 1992)
van 1 september 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Sportmanifestatie de Gordel — Voorkoming hartstilstanden

Via de pers heb ik vernomen dat tijdens de vorige Gordel, de massale sportmanifestatie die elk jaar begin september in Vlaams-Brabant plaatsheeft, vier deelnemers aan een hartstilstand stierven.

Om hieraan iets te doen heeft het Brusselse universitaire ziekenhuis Sint-Pieter voor de volgende Gordel twaalf toestellen geïnstalleerd waarmee ambulanciers zonder hulp van een dokter het leven van een persoon met hartritmestoomissen kunnen redden.

Kan de minister de hierboven aangehaalde cijfers bevestigen ?

Werden er nog andere maatregelen getroffen om de risico's, zo niet tot nul te herleiden, dan toch zo sterk mogelijk te beperken ?

Antwoord

Tijdens de Gordel 1991 werden officieel 48 ongevallen geregistreerd, waarvan 47 bij het fietsen en 1 tijdens het wandelen. De ongevallen met de fiets beperkten zich tot schaafwonden en de betrokkenen konden na verzorging huiswaarts keren. Het ongeval bij het wandelen was dodelijk en was te wijten aan een hartstilstand.

In sommige kranten was evenwel sprake van twee doden bij het fietsen, terwijl noch bij Bloso, noch bij de verzekering, noch bij de ziekenhuizen daaromtrent enige melding of aangifte werd gedaan.

Het Brusselse Universitaire St.-Pieters Ziekenhuis heeft op het parcours inderdaad twaalf toestellen geïnstalleerd waarmee ambulanciers zonder hulp van een dokter kunnen ingrijpen bij hartrimstatoornissen. Deze toestellen werden evenwel geplaatst zonder dat de organisator Bloso geraadpleegd werd.

Om de risico's te beperken werden door het Bloso verschillende maatregelen getroffen.

Er werd een draaiboek voor hulpverlening opgesteld. Dit draaiboek vermeldde de verantwoordelijke instanties die ingeschakeld moesten worden bij ongeval. Ook de ziekenhuizen rond Brussel en Leuven werden bij het opstellen van dit draaiboek betrokken alsmede de diensten 100, het Rode Kruis, de Burgerlijke bescherming en de brandweer.

Het parcours werd aangepast. Zo werd de start in Overijse aangepast, om te vermijden dat deelnemers onopgewarmd extra zware inspanningen zouden moeten leveren.

Preventief werden er inzake de conditie van de deelnemers nuttige tips gegeven aan iedereen die zich inschreef. En aan al de potentiële deelnemers werd via de wervingsbrochure gemeld dat de 100 km er is voor de sportievelingen, versta hieronder diegenen die getraind zijn.

Om de hulpverlening de dag zelf vlot te laten verlopen, werd aan iedereen die op het parcours een taak had een lijst gegeven van de telefoonnummers van de crisiscentra en andere verantwoordelijken.

**Vraag nr. 75 (BZ 1992)
van 10 september 1992
van de heer H. MARSOUL**

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Archiefbeleid

Krachtens artikel 132 van de nieuwe gemeentewet dienen de burgemeester en schepenen zorg te dragen voor de gemeentearchieven en dit – krachtens de archiefwet – onder toezicht van de algemene rijksarchivaris of zijn gemachtigde.

De meeste gemeenten dragen echter onvoldoende zorg voor hun archieven : er is in veel gemeenten geen geschikte bewaarruimte, wat beschadiging of zelfs vernietiging van archiefbescheiden meebrengt, en geen of onvoldoende ordening met als gevolg tijdverlies bij het opzoeken van bescheiden.

Kan de minister mij een antwoord verstrekken op volgende vragen ?

1. Kan de Vlaamse regering samen met het Algemeen Rijksarchief concrete maatregelen nemen om die toestand te verbeteren ?
2. Kunnen de gemeenten niet verplicht worden om een geschikte archiefruimte in te richten en kunnen ze hiervoor geen toelagen krijgen, bijvoorbeeld uit het Investeringsfonds, voor de bouw en de inrichting ?
3. Kunnen de gemeenten niet verplicht worden om, alleen of in intercommunaal verband, een archivaris in dienst te nemen ?

Antwoord

In de huidige stand van de staatshervorming is de bevoegdheid inzake het archiefwezen niet integraal naar de gemeenschappen overgegaan.

Zo blijven de aangelegenheden die het onderwerp zijn van de archiefwet van 24 juni 1955 een federale bevoegdheid.

De opdracht van het college van burgemeester en schepenen vervat in artikel 132 van de nieuwe gemeentewet kadert in artikel 1 van de archiefwet en behoort dus niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Voor wat de bevoegdheidsverdeling ter zake betreft, wil ik verwijzen naar het advies uitgebracht door de Raad van State op 1 oktober 1992 over een wetsvoorstel tot opheffing van de archiefwet van 24 juni 1955 en houdende organisatie van het Belgische archiefwezen, Kamer van Volksvertegenwoordigers, stuk 462/2 – 91/92 (BZ).

Het is me dan ook niet mogelijk te antwoorden op de gestelde vragen, behoudens wat vraag 2 betreft.

Hirvoor wil ik verwijzen naar artikel 6 paragraaf 1 punt 21 van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds, waarbij het gebruik van trekkingsrechten in het kader van de gewestmateries aan de gemeenten wordt toegestaan voor : „het bouwen, uitbreiden, verbouwen of moderniseren van dienstgebouwen, dienstwoningen en bijhorigheden voor de administratieve en technische diensten”.

Voor eventuele nadere toelichting in dat verband stel ik voor dat het lid zich zou richten tot de Vlaamse minister bevoegd voor de ondergeschikte besturen.

**Vraag nr. 3
van 23 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

BRTN-uitzending over parlementaire onschendbaarheid – Informatieverstrekking

In de uitzending “Voor de dag” van de BRTN-Radio 1 op 21 oktober '92 werd een stuk gebracht over parlementaire onschendbaarheid. Hierin werd onder meer medegedeeld dat verschillende collega's sinds 24 november jongstleden in dit verband in het gedrang werden gebracht. Zij werden allen vernoemd, ook Xavier Buissereet .

Er werd echter met geen woord gerept over het feit dat hij ondertussen vrijgesproken werd. Ook niet toen op het einde gezegd werd dat de opheffing van het parlementair mandaat voor de parlementariërs ook gunstig kan zijn omdat het hen de kans geeft zich te verdedigen en zo mogelijk vrijgesproken te worden. Het geval van collega Buissereet had nochtans in dit geval een schoolvoorbeeld kunnen zijn.

Is de minister niet van mening dat de BRTN in deze zaak tekort geschoten is en dat zowel op het vlak van de informatieverstrekking als op dat van de politieke neutraliteit ? Welke maatregelen werden in dat verband getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat in de uitzending „Voor de Dag” op 21 oktober 1992 alleen met grondwetspecialist A. Alen werd gesproken over de theoretische aspecten van het begrip parlementaire onschendbaarheid. Voor geen enkele van de vier genoemde parlementsleden (Van Rossem, Van der Biest, Buchmann en Buisseret) is de grond van de zaak behandeld.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Tijdelijk personeel in selectie- of bevorderingsambten – Bezoldiging en sancties

Het decreet betreffende het statuut van het gesubsidieerd onderwijs bepaalt als voorwaarde voor een tijdelijke aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt dat het personeelslid vastbenoemd is in een wervingsambt. Verschillende organiserende instanties hebben evenwel heel wat tijdelijk personeel in dienst genomen in een selectie- of bevorderingsambt. Deze personeelsleden zijn zich van geen kwaad bewust omdat het departement van Onderwijs een bezoldiging heeft toegekend volgens de bekwaamheidsbewijzen.

Zullen die personeelsleden de hen toegekende bezoldiging behouden hoewel ze in strijd met het decreet zijn aangeworven ?

Zullen eventuele sancties enkel gelden ten opzichte van organiserende instanties ?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar de commentaar bij artikel 19 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, die luidt als volgt :

”...

Hoewel artikel 19 ongeveer een overname is van artikel 28 (en, wat de taalregeling betreft, artikel 24, § 2, 1° lid) van de schoolpactwet en artikel 46 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962, weze benadrukt dat wij ons hier in een essentieel verschillende context bevinden : het hoofdstuk VI van de schoolpactwet bepaalt de voorwaarden voor subsidiëring ; dit statuut daarentegen is – zoals in het algemeen gedeelte van onderhavig Verslag uiteengezet – een geheel van dwingende bepalingen die door de werkgever en de werknemer in hun arbeids- of ambtshoudingen worden nageleefd.”

Het verschil wordt duidelijk bij de rechtsgevolgen : wanneer een inrichtende macht iemand aanstelt die

bijvoorbeeld niet in het bezit is van het bekwaamheidsbewijs, dan wordt zij voor deze betrekking niet gesubsidieerd (toepassing artikel 28 van de Schoolpactwet of 46 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 ; bovendien kan een benadeelde derde die kandidaat was en wel aan de voorwaarden voldoet, klacht indienen over de niet-correcte toepassing van dit statuut en dit bij het bevoegde Paritair Comité, bij de arbeidsrechtbank of de Raad van State. Hij kan zelfs een procedure inspannen bij de burgerlijke rechtbank bij toepassing van artikel 1382 van het burgerlijk wetboek (vordering tot schadevergoeding).

In de officiële sector kan de benadeelde zich wenden tot de Raad van State en vervolgens ook tot de burgerlijke rechtbank (schadevergoeding).

Vraag nr. 5
van 26 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs – 8 of 6 uur wiskunde

In de laatste twee jaar van het algemeen vormend onderwijs in het (oude) type 1, nu alleen nog bestaande in het vijfde en zesde jaar (eerste en tweede leerjaar van de derde graad), kunnen leerlingen uit de afdelingen wiskunde, wetenschappen, economische enzovoort, kiezen tussen wat in het schooljargon heet, de zes en de acht uur wiskunde.

Naar ik verneem is er één school in Vlaanderen die zowel de zes als de acht uur organiseert maar, in tegenstelling tot alle andere scholen, de leerlingen van de zes en de acht uur zes uur gemeenschappelijk wiskunde laat volgen en de leerlingen van de acht uur gewoon twee uur extra alleen geeft.

Leraars wiskunde verzekerden mij dat de programma's voor de beide richtingen totaal incompatibel zijn, zeker in het zesde jaar.

Bovendien gaat in onderwijskringen het gerucht dat de voorganger van de minister die uitzondering heeft toegestaan aan het gemeenschapsonderwijs mits een “kleine” toegeving aan het katholiek onderwijs in dezelfde regio.

1. Heeft de minister weet van die 6 + 2 toestanden ?
2. Heeft de inspectie wiskunde weet van deze wiskundige kronkels ?
3. Klopt het dat de voorganger van de minister dit heeft toegestaan in ruil voor een toegeving aan een ander net ?

Antwoord

In de structuur van het secundair onderwijs van het type 1 zoals van toepassing in het gemeenschapsonderwijs en eveneens in een aantal instellingen van het gesubsidieerd officieel onderwijs, worden op het niveau van de derde graad van het algemeen secundair onderwijs onder meer in de algemene opties wiskunde II (dat staat voor zes wekelijkse lestijden) en wiskunde III (komt overeen met acht wekelijkse lestijden) voorzien.

Louter afgaande op de leerstofafbakening kan worden beweerd dat het goedgekeurde leerplan voor het onderdeel wiskunde (zes uren) een deelverzameling is van dat, slaande op het onderdeel wiskunde (acht uren). Het supplementaire deel van het leerplan achtjarige wiskunde kan in het vijfde leerjaar wellicht wel en in het zesde leerjaar heel zeker niet binnen de twee extra uren worden afgewerkt.

Eerder dan op het zuiver inhoudelijke vlak, is het verschil in aanpak tussen beide opties veeleer gesitueerd op het pedagogisch-didactische echelon. Dit behelst onder meer de gestrengheid van uitvoering, de moeilijkheidsgraad bij de oefeningenkeuze, en het ritme waarop de leerstof dient bijgebracht te worden.

In het licht van wat voorafgaat heeft de bevoegde onderwijsinspectie het samenzetten van leerlingen voor het gemeenschappelijk aantal lestijden van beide algemene opties, slechts zeer uitzonderlijk en beperkt tot één schooljaar (zij het met mogelijke verlengingen) toegelaten, mits gemotiveerd verzoek door de betrokken schooldirectie.

De bevoegde inspectie heeft trouwens nooit nagelaten zich ter plaatse in de onderwijsinstellingen van de situatie te vergewissen en medewerking te verlenen bij het zoeken naar een aanvaardbare oplossing waarbij bedoelde groeperingen konden worden vermeden..

Voor zover effectieve samenzettingen voor de wiskunde-disciplines werden doorgevoerd, heb noch ik, noch – voor zover mij bekend – één van mijn voorgangers hieraan ooit onder vorm van een ruiloperatie enige andere, al dan niet verwante “toegeving” aan een ander onderwijsnet verleend. Het is mij geenszins duidelijk op welke gronden een vermoeden van het lid in die zin is gefundeerd.

Ten slotte vestig ik er de aandacht op dat tijdens het schooljaar 1991-1992 (het meest recente jaar waarvoor volledige gegevens op dit ogenblik beschikbaar zijn) in meer dan zeventig secundaire onderwijsinstellingen de onderverdelingen wiskunde II en wiskunde III gezamenlijk werden georganiseerd.

Indien verondersteld wordt dat in één of meer van die scholen een leerlingengroepering voor het vak wiskunde heeft plaatsgegrepen, zonder expliciete toestemming daartoe en vaststelling van overheidswege, dan gelieve het lid mij die instelling te identificeren zodat, na extra controle en desgevallend bevestiging, de gepaste maatregelen kunnen worden getroffen.

Vraag nr. 9
van 29 oktober 1992
van de heer J. TAVERNIER

centrale raad ARG0 – Onverenigbaarheid lidmaatschap lokale raad

Luidens artikel 27 paragraaf 1 punt 4 van het bijzonder decreet van 19 december 1989 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs is het lidmaatschap van de centrale raad onverenigbaar met het lidmaatschap van een schoolraad of een raad van bestuur.

Volgens artikel 9 paragraaf 1 punt 4 van dit decreet bestaat de schoolraad onder andere uit “de hoofden van de onder de schoolraad ressorterende onderwijsinstellingen, onder wie één stemgerechtigd is. Hetzelfde vinden we terug in artikel 22 betreffende de raad van bestuur (hoger onderwijs).

Op het ogenblik zetelen reeds een aantal personen in de centrale raad op wie die onverenigbaarheid van toepassing zou kunnen zijn. Men kan evenwel stellen dat enerzijds hun mandaat een aanvang nam voor de installatie van de lokale raden en de raden van bestuur en anderzijds dat de huidige centrale raad een overgangskarakter heeft (artikel 65 en volgende). Bij toepassing van de onverenigbaarheden inzake de instellingshoofden gesteld in dit decreet kunnen schooldirecties, indien ze daadwerkelijk hun directiefunctie uitoefenen, geen lid zijn van de centrale raad.

Graag zouden we vernemen welke maatregelen de minister zal nemen indien blijkt dat er schooldirecties ofwel op benoeming door de Vlaamse Executieve ofwel door rechtstreekse verkiezingen van de centrale raad zouden deel uitmaken.

Antwoord

Artikel 9 paragraaf 1 maakt in de samenstelling van de schoolraad een onderscheid tussen enerzijds “stemgerechtigde leden” (punten 1, 2 en 3), en anderzijds “de hoofden van de onder de schoolraad ressorterende onderwijsinstellingen waarvan één stemgerechtigd is” (punt 4). Hetzelfde onderscheid wordt gemaakt in artikel 22, dat de samenstelling van de raad van bestuur (HOB0) betreft.

Artikel 10 paragraaf 1 bepaalt echter eveneens dat tot het aantal “stemgerechtigde leden” van een schoolraad één behoort tot de categorie bedoeld in artikel 9 paragraaf 1 punt 4, namelijk de hoofden van voornoemde onderwijsinstellingen.

Derhalve moet uit de samenlezing van bedoelde artikelen worden geconcludeerd dat hoofden van onderwijsinstellingen, andere dan deze die over stemrecht beschikken, in de context van geciteerde bepalingen niet als “lid” werden gedefinieerd.

Het bijzonder decreet geeft daarmee uitdrukkelijk het onderscheid aan tussen enerzijds de eigenlijke leden van de schoolraad, waarvan het aantal is vastgesteld, het mandaat gedefinieerd is, en die in die hoedanigheid alle over het medebeslissend stemrecht beschikken, en anderzijds de hoofden van de onder de schoolraad ressorterende onderwijsinstellingen, die van rechtswege en in die hoedanigheid deel uitmaken van de schoolraad, zonder te beschikken over enig mandaat, zonder dat hun aantal wordt bepaald, en zonder te beschikken over een medebeslissende stem in de raad.

De aandacht wordt er bovendien op gevestigd dat geen enkel artikel dat de samenstelling van schoolraden (artikel 9 tot en met artikel 18) of raden van bestuur (artikel 19 tot en met artikel 23) betreft, een bepaling omvat die hoofden van onderwijsinstellingen expliciet of impliciet definieert als “lid” van een schoolraad of een raad van bestuur. De enige uitzondering daarop betreft het instellingshoofd dat met stemrecht werd gemandateerd.

In die context moet uit voormelde decretale bepalingen worden afgeleid dat de in artikel 27 paragraaf 1 punt 4 bedoelde onverenigbaarheid uitsluitend betrekking kan hebben op het instellingshoofd dat in een schoolraad of in een raad van bestuur (HOBUS) een stemgerechtigd mandaat uitoefent.

Er bestaat bijgevolg geen onverenigbaarheid tussen het lidmaatschap van de centrale raad en de hoedanigheid op zich van hoofd van een onderwijsinstelling, die tevens van rechtswege deel uitmaakt van een schoolraad of een raad van bestuur.

Voor zover een schoolraad of raad van bestuur slechts één hoofd van een onderwijsinstelling telt, is deze er decretaal toe gehouden zowel het stemgerechtigd mandaat uit te oefenen als, daaruit voortvloeiend, te fungeren als afgevaardigd-bestuurder van de raad (artikel 13).

Gelet op die verplichting rijst de vraag of de in artikel 27 paragraaf 1 punt 4 bepaalde onverenigbaarheid in dit geval bestaanbaar is met het in paragraaf 2 van hetzelfde artikel aan eenieder gewaarborgde recht om zich kandidaat te stellen voor verkiezing tot lid van de centrale raad. De uitoefening van dit recht, als fundamenteel decretaal beginsel, is niet gelimiteerd: de in paragraaf 1 vernoemde onverenigbaarheden kunnen noch de vrijheid van elkeen tot kandidatuurstelling inperken, noch worden opgevat als preventieve maatregel die de effectieve verkiezing tot lid, en het rechtsgevolg daarvan (de uitoefening van dit mandaat) bij voorbaat beogen te verhinderen. Integendeel: de gestelde onverenigbaarheden waarborgen, in samenlezing met voornoemde paragraaf 2, aan ieder verkozen lid de keuzevrijheid om hetzij dit mandaat uit te oefenen, hetzij, in voorkomend geval, de hoedanigheid te blijven bekleden die voorwerp is van onverenigbaarheid.

De decretale ontstentenis van die keuzevrijheid voor het enig hoofd van een onderwijsinstelling in een schoolraad of raad van bestuur om zich in overeenstemming te brengen met de bepalingen van artikel 27 paragraaf 1 punt 4, mag bij toetsing van de essentiële doelstellingen van de decreetgever, bij toepassing van het redelijkheidsprincipe, en na rechtsconsequenties derhalve niet worden geïnterpreteerd als decretaal beletsel voor betrokkene om te zetelen als lid van de centrale raad.

Ingaand op de in fine gestelde vraag spreekt het voor zich dat indien bij het in werking treden van de mandaten van de nieuw verkozen centrale raad op 1 januari 1993 zou blijken dat een lidmaatschap niet voldoet aan de hiervoor uiteengezette principes, de onrechtsgeldigheid van het mandaat moet worden vastgesteld.

Vraag nr. 10
van 4 november 1992
van de heer W. GOOSSENS

Gemeenschapsschool in Komen – Subsidiëring

Uit de pers vernam ik dat de Waalse regio sinds 1981 – na een beslissing van ex-minister Busquin – geen frank subsidie meer betaalde aan de Vlaamse gemeen-

schapsschool in Komen. Conform de taalwet doet Vlaanderen dit wel voor het Franstalig onderwijs in Voeren.

1. Mag ik van de minister weten waarom de subsidies van de gemeenschapsschool van Komen niet betaald worden conform de afspraken?
2. Kan de minister mij terloops ook inlichtingen geven omtrent het stedenbouwkundige aspect in het algemeen en de behandeling van de weigering van de bouwaanvraag in het bijzonder?

Gezien de minister ernaar streeft om kwaliteitsonderwijs te organiseren kan hij niet ontkennen dat het ontbreken van de nodige financiële middelen voor de school van Komen een rem is op het bieden van degelijk onderwijs. Ik hoop dan ook dat deze zaak zo vlug mogelijk met terugwerkende kracht geregeld zal worden.

Antwoord

Het gemeenschapsonderwijs in Komen, zoals de andere instellingen van het gemeenschapsonderwijs, wordt door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd. Het ontbreekt het onderwijs in Komen derhalve niet aan de nodige financiële middelen, zoals door het lid wordt gesuggereerd.

Het voormalige rijksonderwijs, nu gemeenschapsonderwijs, in Komen ontstond na vaststelling van ontstentenis van initiatief van de gemeente Komen om zelf in te staan voor de inrichting van Nederlandstalig onderwijs.

Ingevolge het koninklijk besluit van 16 december 1981, dat bij beslissing van de voltallige regering werd genomen, verwierf het Nederlandstalig gemeenschapsonderwijs in Komen een wettelijke basis.

Voor wat betreft zijn tweede vraag verwijst ik het lid naar het antwoord dat werd verstrekt op de vraag nummer 127 van 7 september 1992 van de heer L. Van Nieuwenhuysen (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 3 van 30 november 1992, blz. 106).

Vraag nr. 14
van 6 november 1992
van de heer F. DEWINTER

Gemeenschapsbasissschool in Runkst – Reglement inzake het dragen van hoofddeksels

Begin oktober van dit jaar werd door de schoolraad van de gemeenschapsbasissschool in Runkst een nieuw schoolreglement opgesteld, waarbij onder andere hoofddeksels op school verboden werden. Daarna werd door de schoolraad beslist om een uitzondering te maken voor de islamitische meisjes uit respect voor hun geloofsovertuiging en omdat de islamitische ouders eveneens een toegeving hadden gedaan: zij zouden hun kinderen de toestemming geven om te gaan zwemen, te turnen en de biologies te volgen. Nochtans is het volgen van de lessen verplicht.

Voor de Belgische kinderen daarentegen is het nog steeds verboden een hoofddekseel te dragen op school.

1. Is de Vlaamse minister op de hoogte van de toestand in de gemeenschapsbasisschool van Runkst ?
2. Kan de schoolraad zonder meer ingaan tegen een schoolreglement of moet het schoolreglement steeds in zijn geheel nageleefd worden ?
3. Heeft de Vlaamse minister reeds stappen ondernomen om die ongelijkheid op te lossen ? Zo nee, welke plannen heeft de Vlaamse minister om te reageren tegen de discriminatie door de schoolraad ?
4. Is de Vlaamse minister van mening dat, door expliciet uitzonderingen te verlenen aan een bepaalde godsdienst, het neutraliteitsprincipe wordt geschonden ? Zo ja, welke maatregelen zal hij in dit verband treffen ?
5. Kunnen bepaalde personen of groepen van personen die onderworpen zijn aan de schoolplicht en dus verplicht zijn een aantal vakken te volgen, ontsnappen aan de naleving van die schoolplicht ?
6. Is de Vlaamse minister op de hoogte van het feit dat sommige schoolplichtige leerlingen bepaalde verplichte leervakken niet volgen ? Gedooft de minister die toestand ? Welke stappen zal de minister ondernemen, of heeft hij reeds ondernomen om te vermijden dat leerlingen bepaalde verplichte vakken niet volgen of dat die vakken gebruikt worden als drukingsmiddel om een bepaald voordeel te verkrijgen ?

Antwoord

1. Mijn administratie hoeft niet op de hoogte gebracht te worden van alle beslissingen van alle lokale schoolraden of inrichtende machten.
2. Het schoolreglement moet steeds in zijn geheel nageleefd worden. De schoolraad kan niet zonder meer ingaan tegen het schoolreglement dat hijzelf heeft bepaald op advies van het pedagogisch college.

Hij kan wel te allen tijde beslissen om wijzigingen of aanpassingen aan te brengen mits inachtnaam van het Algemeen Model van schoolreglement zoals goedgekeurd bij besluit van de centrale raad van de ARGO van 23 mei 1991 en mits advies van de bevoegde adviserende organen.

3. Gelet op artikel 6 bis en 14 van de Grondwet die bepalen :
 - dat de wet en het decreet onder meer de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden dienen te waarborgen ;
 - dat de vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd,

gelet op artikel 8 van het bijzonder decreet betreffende de ARGO van 19 december 1988 waarin wordt bepaald :

- dat de bestuursorganen de ideologische en filosofische opvattingen van de personen tot wie zij zich richten moeten eerbiedigen en een klimaat van levensbeschouwelijke verdraagzaamheid dienen te waarborgen ;
- dat de bestuursorganen ertoe gehouden zijn bij de uitoefening van hun opdracht de door de Grondwet gewaarborgde individuele rechten van hun leden, personeelsleden, ouders, de leerlingen en studenten te eerbiedigen,

kan er hier van discriminatie in de echte zin van het woord geen sprake zijn.

Een ongelijke behandeling op basis van objectieve, relevante en niet-willekeurige criteria zoals blijkt uit diverse arresten van het Arbitragehof en van Raad van State is niet a priori uitgesloten. Maatregelen van ongelijke behandeling schenden het juridisch gelijkheidsbeginsel niet a priori. Denk hierbij onder meer aan de extra inspanningen die worden geleverd voor het onderwijs van sociaal achtergestelde jongeren, voor het allochtone onderwijs, het buitengewoon onderwijs . . . zonder het gelijkheidsbeginsel te miskennen.

4. Ik ben van oordeel dat het neutraliteitsprincipe niet wordt geschonden door leerlingen toe te laten symbolen te dragen. De vrijheid een eredienst te belijden impliceert uiteraard ook de vrijheid de uiterlijke tekens van die geloofsovertuiging te gebruiken en te dragen, voor zover zij niet uitdagend of provocerend zijn. Noch mijn voorgangers, noch ik hebben ooit het dragen van kappen (door bijvoorbeeld religieuzen) in scholen verboden.
5. Behoudens in geval van huisonderwijs, zijn de personen die de ouderlijke macht uitoefenen of de leerplichtige in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, verplicht ervoor te zorgen dat deze voor de duur van de leerplicht als leerling van een school of vormingsinstelling is ingeschreven en die school of instelling geregeld bezoekt (artikel 3, paragraaf 1 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht).

Een regelmatige leerling in het lager onderwijs is een leerling die regelmatig is ingeschreven in het lager onderwijs en die er, behoudens vrijstellingen, alle lessen en activiteiten volgt die op het leerplan voorkomen.

6. Behoudens door mij of door het instellingshoofd verleende vrijstellingen neem ik aan dat er geen leerplichtige leerlingen zijn die bepaalde verplichte leervakken niet zouden volgen.

De controle op de leerplicht in al zijn facetten wordt uitgevoerd door de gemeenschapsinspectie, eventueel bijgestaan door de verificatiedienst.

Inbreuken op de leerplicht kunnen krachtens artikel 5 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de verlenging van de leerplicht gesanctioneerd worden.

Ik vertrouw erop dat de lokale scholen en hun verantwoordelijken genoeg gezond verstand hebben om de problemen door het lid opgeworpen, door overleg en in wederzijds respect op te lossen.

Vraag nr. 16
van 12 november 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

ARGO - Overdracht van fort St.-Marie in Zwijndrecht

Naar verluidt zou het fort St.-Marie in Zwijndrecht zijn overgedragen aan de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs.

Kan de minister me medelen :

1. of deze overdracht officieel reeds heeft plaatsgehad ;
2. in welke vorm en voor welke duur deze overdracht heeft plaatsgehad ;
3. welke onderwijsinstellingen en hoeveel leerlingen gebruikmaken van de voormalige militaire basis ;
4. of vaartuigen van de Belgische Zeemacht te allen tijde een toevlucht kunnen zoeken in de reservebasis en wie de kosten van de toegangsmogelijkheid voor zijn rekening neemt ;
5. of vroeger toegekende vergunningen op buitenwaters blijven gelden ?

Antwoord

1. De overdracht heeft plaats gehad bij domeinconcessie nr. 14.6852 op 31 maart 1992.
2. De overdracht gebeurde in de vorm van een domeinconcessie en dit voor drie jaar om van ambtswege op 31 juli 1995, bij beëindiging van het schooljaar, te verstrijken. De concessie wordt niet stilzwijgend verlengd. De eventuele verlenging zal het voorwerp uitmaken van een formele aanvraag van de ARGO.
3. Volgende onderwijsinstellingen maken gebruik van deze voormalige militaire basis :

Het Hoger Technisch Instituut en de Middenschool II van het Gemeenschapsonderwijs Deurne en meer bepaald de leerlingen van de afdeling Rijn-, binnen- en kustvaart, zijnde 70 leerlingen dagonderwijs ;

- 30 leerlingen ACM (apprentiche chip's mechanic) (alternerend leren - opleiding lange vaart - lagere kaders - deeltijdsonderwijs). Bovendien maken ook nog volgende instanties (afdelingen) gebruik van deze basis, namelijk :
- 49 leerlingen van het onderwijs sociale promotie van de leergangen van het Hoger Technisch Instituut Deurne : flurio - maritieme opleiding ;
- het Technisch Centrum van het Gemeenschapsonderwijs zijnde een depot voor het stapelen van :
 - overtollige schoolmeubelen ;
 - afgeschreven bussen voor leerlingenvervoer die verhandeld worden naar de domeinen.
- buitenschoolse activiteiten van de ARGO, en
- met ingang van volgend schooljaar : een gedeeltelijke huisvesting van het internaat.

4. De vaartuigen van de Belgische Zeemacht kunnen te allen tijde een toevlucht zoeken in de reservebasis.

Kosten toegangsmogelijkheid : nihil.

5. De concessie betreft alleen maar het gedeelte dat door de omheining en de Schelde wordt afgebakend. Het overige gedeelte betreft de grachten, die nog steeds eigendom zijn van 4 KDR en worden verpacht aan een vissersclub.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 44 (BZ 1992)
van 10 juni 1992
van de heer F. DEWINTER

Huisvesting Vlaamse ambtenaren in Brussel - Bestemming gronden ILOT 65

Op 18 december 1991 besliste de Vlaamse Executieve dat de minister bevoegd voor de huisvesting van ambtenaren een mandaat kreeg om te onderhandelen met de n.v. Brunoord over de huisvesting van Vlaamse ambtenaren in Brussel. In totaal wordt 50.000 vierkante meter kantooroppervlakte gezocht. Er zou worden geopteerd voor een formule huur met aankoopoptie. De n.v. Brunoord heeft ILOT 65 aangekocht van de firma Dollarland via bemiddeling van het Antwerpse bureau PTC.

Waarom werd er bij de opdracht tot bouw van dit kantorencomplex geen openbare aanbesteding uitgeschreven ? En waarom werd geopteerd voor de formule huur-aankoopoptie ?

Het gewestplan bestemt de gronden ILOT 65 voor woningbouw. Wettelijk zou ILOT 65 niet bestemd zijn voor kantoorgebouwen. Een bouwtoelating van de gemeente Schaarbeek van 19 maart 1991 geeft echter wel toelating voor het bouwen van een kantoorgebouw. Dit betekent dat elke particulier klacht kan neerleggen en dat de bouwtoelating vernietigd kan worden.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Welke maatregelen zal de minister nemen om ervoor te zorgen dat de situatie geregulariseerd wordt ³

Uit het boek 293 nr. 29 van 29 augustus 1991 van het derde Brussels hypotheekkantoor blijkt dat op de gronden ILOT 65 een bezwarend beslag werd gelegd door een Engelse firma.

In hoeverre is de minister hiervan op de hoogte ?

Welke stappen zal de minister ondernemen om de situatie te regulariseren

Antwoord

Een traditionele openbare aanbesteding is om twee belangrijke redenen niet mogelijk :

1. De Vlaamse Gemeenschap beschikt niet over de nodige terreinen om een dergelijk project te verwezenlijken. Daarenboven mag de overheid ook geen werken uitvoeren op gronden van derden.
2. Indien de Vlaamse Gemeenschap (hypothetisch) al zou beschikken over de benodigde terreinen en bouwvergunningen, zou het onmogelijk zijn voor de eigen diensten om binnen de uiterst korte tijd de behoeftenbepaling uit te werken in aannemingsbestekken die in aanbesteding zouden kunnen worden gesteld. De opmaak van de bestekken voor één project (voor de huisvesting van één departement van de Vlaamse Gemeenschap), behelst ongeveer 30.000 uren ingenieurs- en architectenwerk, zonder te spreken van de opvolging en de coördinatie van de werken.

De Vlaamse Gemeenschap zou verplicht zijn hiervoor één of meerdere studie bureaus aan te duiden. Gezien de omvang van de opdracht (250 miljoen frank per project aan erelonen) zou enkel en alleen de toewijzing van de studie bureaus aanleiding kunnen geven tot talrijke proceduriële problemen. Het in concurrentie stellen, het in openbare aanbesteding stellen van honoraria namelijk, is immers verboden door de Orde van Architecten.

Deze werkwijze zou bijkomend ook geen enkele garantie bieden voor de stringente tijdslijmieten die opgelegd zijn aan de Vlaamse regering, met name :

- definitieve huisvesting van de ambtenaren van Leefmilieu en Infrastructuur voor november 1995 (verplicht verlaten van het WTC III-gebouw) ;
- de zich opdringende bouwkundige (functionele) en brandbeveiligingswerken aan het Arcadengebouw, waar momenteel de ambtenaren van het departement Onderwijs zijn ondergebracht.

Gezien het voorgaande besloot de Vlaamse regering op 23 oktober 1991 tot het voeren van een marktonderzoek naar bestaande projecten in de omgeving van het Noordstation in Brussel.

De eerste mogelijkheid – huren met de mogelijkheid tot aankoop – werd in deze fase van het onderzoek reeds grondig bestudeerd, en werd als financieel erg gunstig geëvalueerd.

Uit de eerste resultaten van het door de administratie doorgevoerde bouwtechnische en financiële onderzoek weten we dat de Vlaamse Gemeenschap in 1995 administratieve gebouwen zou kunnen huren in de Noordwijk – in de buurt dus van het Noordstation – aan huurprijzen die nu reeds als marktconform kunnen worden beschouwd (8.600 frank/m²). (Actueel betaalt de Vlaamse Gemeenschap voor de huisvesting van haar ambtenaren in Brussel meer dan 8.000 frank/m² per jaar, zonder eigenaarsoptie).

Daarenboven zou de Vlaamse Executieve, indien zij dat wenst en budgettair verantwoord oordeelt, op elk tijdstip de optie kunnen lichten en het gebouw verwerven. Belangrijk hierbij is echter dat na 24 jaar huur aan marktconforme huurprijzen, en zonder het lichten van enige optie, de Vlaamse Ge-

meenschap “eigenaar” zou zijn geworden van de gebouwen.

Aangezien het hier onderhandelingen betrof met het oog op het inhuren met aankoopmogelijkheid zou de Vlaamse Gemeenschap pas dienen te betalen op het ogenblik van de verwezenlijking van de gebouwen. Het volledige bouwrisico is dus ten laste van de verhuurder. Het spreekt vanzelf dat deze verhuurder slechts kan bouwen op het moment dat hij ook over de nodige bouwvergunningen beschikt. Elke tegemoetkoming aan de vigerende bouwverordeningen zal door de eigenaar verhuurder moeten worden geregulariseerd, alvorens de Vlaamse Gemeenschap één frank huur zal betalen.

Om dezelfde reden zal elk bezwarend beslag op de gronden, indien dit zou bestaan, door deze eigenaar-verhuurder moeten worden opgelost, vooraleer de bouwwerken zelfs nog maar een aanvang zouden kunnen nemen, dit evenwel – gezien de juridische verhoudingen – zonder enig financieel gevolg voor de Vlaamse Gemeenschap.

Ten slotte wil ik er het lid op wijzen dat de gevolgde procedure, met name het doorvoeren van een grondige marktstudie, steeds de uitvoering is geweest van een eenparige beslissing van de Vlaamse regering, en dat deze Vlaamse regering enkel zal beslissen op basis van een volledig (bouw-technisch-financieel-juridisch) en sluitend dossier.

Zo wordt momenteel, in opdracht van de Vlaamse regering, en in overleg met de diensten van de eerste minister en de vertegenwoordigers van de Europese Commissie, nagegaan op welke wijze – rekening houdende met de stand van zaken van de gevolgde procedure en de vigerende communautaire en Belgische wetgeving terzake – op de meest efficiënte en sluitende wijze een antwoord kan worden gegeven aan de dwingende huisvestingsbehoeften van de diensten van de Vlaamse regering in Brussel.

**Vraag nr. 57 (BZ 1992)
van 13 juli 1992
van de heer M. DIDDEN**

Vlaams Huis in Limburg – Oprichting

Met belangstelling nam ik kennis van het antwoord op mijn vraag over de oprichting van een Vlaams Huis in Limburg. Uit dit antwoord bleek dat de minister wacht op het antwoord van het college van secretarissen-generaal.

Dit antwoord strookt niet met de informatie die ik kreeg uit het onderhoud dat ik met leden van vermeld college had. Zo werd er op de adviesvraag van augustus 1991 reeds op 24 september 1991 een advies gegeven bij brief van de secretaris-generaal van de Vlaamse Gemeenschap. Op 20 januari 1992 vond de minister het blijkbaar nodig een advies te vragen, wat hem opnieuw werd bezorgd bij schrijven van 31 januari 1992.

Ik ben dan ook verwonderd over het antwoord op mijn schriftelijke vraag, waaruit zou blijken dat de minister nog steeds op een advies wacht.

Mag ik hieruit besluiten dat het kabinet van de minister nogal nalatig is in de behandeling van nochtans officiële briefwisseling met de secretaris-generaal en het college van secretarissen-generaal? Is de brief van 24 september 1991 en van 31 januari 1992 zoek geraakt op het kabinet? Ik kan mij bezwaarlijk voorstellen dat de minister mij wetens en willens de waarheid niet zou meedelen.

Mag ik derhalve vernemen welk gevolg de minister aan beide brieven van de secretaris-generaal geeft?

Eveneens had ik graag vernomen hoe het onjuiste antwoord op mijn vorige vraag tot stand gekomen is. Kan de minister mij meedelen wie er verantwoordelijk is voor deze misleiding?

Antwoord

In mijn antwoord aan het lid op zijn vraag van 15 mei 1992 heb ik getracht een zo eenduidig en ondubbelzinnig mogelijk antwoord te formuleren. Ik heb geantwoord dat ik nog over geen advies beschikte van het college van secretarissen-generaal, bedoelende dat ik op dat ogenblik nog over geen advies beschikte dat mij zou toelaten het dossier terug ter discussie voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Het antwoord van de heer secretaris-generaal van 24 september 1991 bevatte immers een verzoek van het college van secretarissen-generaal tot bijkomende instructies, waardoor in afwachting de werkzaamheden van het college betreffende het Vlaams Administratief Centrum, werden opgeschort.

Ik betreur dan ook de reactie van het lid, in termen van misleiding, wat geenszins de bedoeling was. Ik blijf dan ook bij mijn standpunt dat ik correct geantwoord heb op de gestelde vragen, die ten gronde de problematiek van de geldigheid van de ingediende projecten en de stand van zaken van het dossier betroffen. Het is duidelijk dat de beslissing om al dan niet over te gaan tot de oprichting van een administratief gebouw ten behoeve van de gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse regering in Limburg, in wezen een zuivere beleidsmatige beslissing is, waarvoor enkel de Vlaamse regering verantwoordelijk gesteld kan worden, en niet het college van secretarissen-generaal.

Volledigheidshalve deel ik nog mee dat mijns inziens, gezien de verstreken termijnen en een actualisatie van de reeds ingediende projecten, tevens een nieuwe principiële beslissing van de Vlaamse regering wenselijk is, die zich dient uit te spreken over de algemene opportuniteit van de vestigingsplaats en over de keuze van een welbepaald project.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 24 (BL 1992)
van 3 augustus 1992
van de heer F. DE MAN**

Arbeidsvergunningen - Medisch attest in verband met overdraagbare aandoeningen

Sedert 1974 bestaat er in dit land een immigratiestop. Het blijkt evenwel dat nog steeds arbeidsvergunningen worden toegekend aan niet-Belgen.

Kan de minister mij meedelen hoeveel arbeidsvergunningen voor niet-Belgen door het Vlaamse Gewest werden uitgereikt in de voorbije vijf jaar?

Kan de minister mij tevens meedelen of het klopt dat wie over een arbeidsvergunning wenst te beschikken, een medisch attest dient voor te leggen waaruit blijkt dat hij/zij vrij werd bevonden overdraagbare aandoeningen? Klopt het dat HIV-besmetting tot die overdraagbare aandoeningen wordt gerekend?

Indien dit wel het geval zou zijn kan de minister mij laten weten hoe veel HIV-tests werden uitgevoerd en/of hoeveel medische getuigschriften werden ingeleverd die aantoonen dat de aanvrager op het ogenblik van zijn aanvraag niet HIV-besmet was?

Kan de minister mij ten slotte laten weten wat de eventuele kostprijs was van de uitgevoerde HIV-tests?

Antwoord

Krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 november 1967 betreffende de voorwaarden voor toekenning van de arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor werknemers van vreemde nationaliteit, moet de werknemer die niet op regelmatige wijze in België verblijft, een geneeskundig getuigschrift bij de aanvraag om een arbeidsvergunning voegen. Uit dit getuigschrift moet blijken dat hij, op grond van een algemeen onderzoek, alsmede van een serologisch onderzoek en een radioscopie van de longen, door geen besmettelijke of overdraagbare ziekte is aangetast en dat niets erop wijst dat hij ingevolge zijn gezondheidstoestand in een nabije toekomst arbeidsongeschikt zal worden.

Deze bepaling, die inzonderheid werd ingegeven door het tuberculose-gevaar, beantwoordt niet meer aan de actuele gezondheidsproblematiek. Wegens de zeer algemene draagwijdte van de bepaling wordt de discriminatie van seropositieve werknemers in de hand ge-

werkt. Dit is mijns inziens tegenstrijdig met de artikelen 3 en 14 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend in Rome op 4 november 1950, en met het standpunt van het Ministercomité van de Raad van Europa van 24 oktober 1989.

Ik heb dan ook voorgesteld aan de nationale minister van Tewerkstelling en Arbeid om voormelde wetgeving aan te passen, waarbij vertrokken zou worden vanuit de aard van het gezondheidsrisico in direct verband met het uit te oefenen beroep en niet meer vanuit een algemeen kader. Het normerende kader inzake arbeidsvergunningen en arbeidskaarten is immers een federale bevoegdheid.

Verder kan ik het lid meedelen dat er mij slechts een geval bekend is waarbij de aangevraagde arbeidskaart niet werd afgeleverd wegens seropositiviteit.

Aangezien de geneeskundige onderzoeken in beginsel worden uitgevoerd in het land van herkomst, kan ik geen algemene noch specifieke kostprijsgegevens verstrekken. Ik kan informatief nochtans meedelen dat in Vlaanderen de kostprijs van een eerstelijnstest (Elizatest) voor het bepalen van de antilichamen 490 frank bedraagt.

Vraag nr. 5

van 29 oktober 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Weer-Werkactie in Halle-Vilvoorde - Buitenschoolse kinderopvang

De minister heeft een project op stapel staan: Projectontwikkeling buitenschoolse kinderopvang in het kader van de Weer-Werkacties.

De werkgroep Kinderopvang van het subregionaal tewerkstellingscomité van Halle-Vilvoorde heeft ter zake een enquête gehouden, die praktisch verwerkt werd door de dienst Vormingswerk van de intercommunale Haviland.

Het blijkt dat in het werkgebied van het subregionale tewerkstellingscomité van Halle-Vilvoorde het initiatief buitenschoolse kinderopvang tict van start zal kunnen gaan, aangezien de evaluatiecommissie van het tewerkstellingsfonds op 8 oktober 1992, onder voorbehoud, geen gelden heeft kunnen vrijmaken voor projecten buitenschoolse kinderopvang bedoeld voor lokale en arrondissementale coördinatoren.

Dit betekent dat de inschakeling van Weer-Werkgesco's, door de minister toegestaan via het protocolakkoord van 8 oktober 1992 met de v.z.w. Oupbouwwerk Haviland, bemoeilijkt wordt en dat buitenschoolse opvang dus in de praktijk in Halle-Vilvoorde onmogelijk wordt.

Kan de minister meedelen welke initiatieven zij eventueel zou kunnen nemen om die toestand te verhelpen?

Antwoord

Met alle Vlaamse subregionale tewerkstellingscomités,

op één na, is een protocol buitenschoolse kinderopvang gesloten. De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden garandeert daarin een maximaal aantal gesubsidieerde contractuelen die begeleid worden in de Weer-Werkactie en garandeert ook de opleiding van Weer-Werkers en coördinatoren.

De financiering van de coördinatoren maakt geen onderdeel uit van de protocols. Tot nog toe werd daarvoor door de meeste arrondissementen of provincies, op basis van in de subregionale tewerkstellingscomités afgesloten CAO's, een beroep gedaan op het Tewerkstellingsfonds. Dit fonds, dat gespekt wordt door de stortingen van de werkgevers in het kader van 0,18-0,35 percent-maatregel, valt onder de voogdij van de (federale) minister van Arbeid.

Gedurende de laatste maanden werden beslissingen over nieuwe aanvragen of verlengingen voor projecten buitenschoolse kinderopvang door de evaluatiecommissie van het Tewerkstellingsfonds uitgesteld. Dit verstoort de continuïteit van lopende projecten en vertraagt de start van nieuwe projecten. Dit laatste is, zoals liet lid terecht opmerkt, ook het geval in Halle-Vilvoorde.

Aangezien er in het recent afgesloten interprofessioneel akkoord overeengekomen is dat in 1994 0,05 percent van de loonmassa die door de werkgevers moet worden opgebracht, aan kinderopvang en positieve actie zal worden besteed en er binnen het Tewerkstellingsfonds voor 1993 naar oplossingen van overbrugging wordt gezocht, is er sprake van een hoopvolle evolutie en zal waarschijnlijk geen alternatief initiatief noodzakelijk zijn.

Aangezien niet kan worden voorzien welke de uiteindelijke beslissing van de evaluatiecommissie over de projecten zal zijn, werd door mijn diensten, reeds voor de inhoud van het interprofessioneel akkoord bekend was, aan alle subregionale tewerkstellingscomités gevraagd om een realistisch voorstel op te maken met betrekking tot het nodige aantal (arrondissementale en lokale) coördinatoren.

Mocht er binnen het kader van het Tewerkstellingsfonds geen gunstige beslissing vallen, zal de kinderopvang buitenschoolse kinderopvang zal op basis van de door de subregionale tewerkstellingscomités gearmdede voorstellen nagegaan worden op welke wijze de situatie kan worden opgevangen. Hierbij zal gekozen worden voor financieel haalbare oplossingen die de verwachting van de opvang niet in het gedrang brengen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 14 (BL 1992)

van 24 maart 1992

van de heer M. CAPOEN

Oostende - Steun van kansarmoedefonds

Bij decreet van 31 juli 1990 werden de gemeenten aan-

geduid die in '91 en '92 een kapitaal vanwege het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen zouden ontvangen. De gemeenten/OCMW's die in aanmerking kwamen waren Antwerpen, Beringen, Genk, Gent, Hamme, Hasselt, Leuven, Lier, Lokeren, Maasmechelen, Mechelen, Sint-Niklaas, Temse, Vilvoorde en Willebroek.

Het gemeentebestuur en de OCMW-raad van Oostende betreunde terecht niet op de lijst te staan.

Naar verluidt zouden er nu nieuwe aanzienlijke middelen in de bestrijding van de kansarmoede worden geïnvesteerd, maar Oostende zou eens te meer uit de boot vallen.

Er zijn nochtans veel sociaal-economische factoren die pleiten om Oostende logischerwijze in die lijst op te nemen.

1. Recente studies van de GOM en het WES hebben aangetoond dat de economische toestand van Oostende hoogst zorgwekkend is.
2. Het gemiddeld belastbaar inkomen van het arrondissement Oostende bedroeg in '89 631.400 frank tegenover het Westvlaams gemiddelde van 660.900 frank, tegenover het Vlaamse gemiddelde van 700.100 frank en tegenover het Belgische gemiddelde van 690.600 frank. Het arrondissement Oostende stond daarmee op de beklagenswaardige twintigste plaats op 22 Vlaamse arrondissementen.
3. Het Oostendse OCMW staat met zijn aantal bestaansminimumtrekkers sinds jaar en dag bij de top 5 in Vlaanderen. Op dit moment zijn er doorlopend 750 dergelijke dossiers. Wekelijks moeten er ongeveer 15 nieuwe aanvragen behandeld worden, ruim 20 procent van de nieuwe aanvragen komen van mensen die nog maar kort in Oostende wonen, met andere woorden, ook Oostende draagt de last van haar "kust aantrekkelijkheid".
4. Het hoge aantal echtscheidingen en de hoge graad van jeugdcriminaliteit betekenen bijkomende lasten voor gemeentebestuur en OCMW. Hetzelfde geldt voor de verpauperde toestand van het woningbestand.

Om al die redenen lijkt het duidelijk dat Oostende deze keer wel in aanmerking zou moeten komen om ingeschreven te worden op de lijst van gemeenten die zullen genieten van nieuwe middelen ter bestrijding van de kansarmoede.

Welke beslissing neemt de minister ter zake ? Hoe verdedigt hij zijn beslissing ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 6 van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen dient de lijst van de VFIK-gemeenten om de twee jaar te worden herzien. Aldus moet voor de periode 1993-1994 een nieuwe lijst worden opgemaakt.

Overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse regering van 21 oktober 1992 zullen de procedure en de criteria van het decreet geëvalueerd worden in de loop van 1993, zodat vanaf 1994 de nodige correcties kunnen worden aangebracht op basis van een gewijzigd decreet.

Voor een antwoord ten gronde verwijs ik het lid naar mijn bevoegde collega, mevrouw L. Detiège.

Vraag nr. 42 (BZ 1992) van 7 augustus 1992 van de heer L. PEETERS

Administratie — Controle en inspectie

Met betrekking tot de onder de bevoegdheid van de minister ressorterende administratie, diensten en personeelsleden, wil ik de bijgevoegde vragen voorleggen in verband met de controle- en inspectiediensten.

1. Welke inspectie- en controletaken ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?
2. Wat zijn de huidige opdrachten van de diensten bevoegd voor die taken ?
3. Wat zijn de strategische opties en de prioriteiten van die diensten en door wie worden die vastgelegd ?
4. Hoe zijn die diensten gestructureerd ?
5. In hoeveel personeelsleden voorziet het kader en in welke mate is dit effectief opgevuld ?
6. Hoeveel controles voeren de diensten jaarlijks uit ?
7. Hoeveel overtredingen werden hierbij vastgesteld ?
8. Hoeveel processen-verbaal werden hierbij opgesteld ?
9. Welke gevolgen werden aan deze processen-verbaal gegeven ?
10. In welke mate dragen de controles, de vaststellingen van de overtredingen, de opgestelde processen-verbaal en de voorgestelde maatregelen en sancties bij tot de realisatie van de strategische opties van deze diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens deel ik het lid mee dat deze hem rechtstreeks werden toegestuurd.

Vraag nr. 60 (BZ 1992) van 16 oktober 1992 van de heer J. GEYSELS

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in

'91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batse-lier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

1. Vanuit het departement WVC bestuur Gezin en Maatschappelijke Dienstverlening worden volgende socio-culturele instellingen gesubsidieerd voor het organiseren van vormings- en ontwikkelingswerk inzake gezinsopvoeding.

Het beschikbaar krediet bedroeg in 1991 48 miljoen en in 1992 56,4 miljoen.

- v.z.w. Katholiek Vormingswerk van de Landelijke Vrouwen
- v.z.w. Katholieke Landelijke Jeugd
- v.z.w. Kristelijke Werknemersbeweging
- v.z.w. Nationale Federatie van de Coöperatieve Vrouwenbeweging
- v.z.w. Comfort en Gezinszorg
- v.z.w. Sociaal Opleidingscentrum tot gezinsle-ven Villers
- v.z.w. Centrum voor jongerenwerk
- v.z.w. Christelijke Middenstands- en **Burger**-vrouwen
- v.z.w. Kristelijke Bonden van Gepensioneerden
- Dienst voor Kringen van Gehuwden
- v.z.w. Nationale Confederatie van Ouderverenigingen
- v.z.w. Milac
- s.v.v.-Centrum voor Jeugd- en **Gezinsproblema**-tiek

- v.z.w. Nationaal Verbond van de Kristelijke Ar-beidersvrouwengilden
- v.z.w. Familiegeluk
- v.z.w. Arbeidsvreugde
- Bond van Grote en Jonge Gezinnen
- v.z.w. Cultuurdienst van de Belgische Boeren-bond
- v.z.w. Studerende Jeugd en Gezin
- Davidsfonds
- Vereniging van Vlaamse Dienstplichtige Militai-ren
- De kei
- Lejo
- Stad Deinze
Dienst voor Opvanggezinnen
- OCMW De **Pinte**
Dienst voor Opvanggezinnen
- Dienst voor Onthaalgezinnen — Brasschaat
- v.z.w. Federatie van Vlaamse Kringen
- v.z.w. Solac
- OCMW Grimbergen
Dienst voor Opvanggezinnen
- OCMW Brugge
Dienst Onthaalgezinnen
- Dienst voor Onthaalgezinnen — Wilrijk
- Kindercentrum Craenendonck-Leuven
Dienst Opvanggezinnen
- OCMW Asse
Onthaalmoeders
- v.z.w. De Mereltjes-Tongeren
Dienst Onthaalmoeders

2. Binnen de kredieten voor gehandicaptenzorg wor-den volgende toelagen toegekend aan **socio-culture**-le instellingen ter ondersteuning van hun vormings-werk voor gehandicapten :

Werkcentrum voor Inrichtingswerk en Vrijtijdsbe-stelling

Gent :	1.400.000 frank
De Kei, Deurne :	1.000.000 frank
Djophuis, Anderlecht :	700.000 frank
Vibeg, Leuven :	200.000 frank

Het gaat hier om facultatieve toelagen. De eerste drie instellingen ontvangen reeds gedurende enkele jaren eenzelfde toelage : Vibeg heeft voor 1992 ge-noemde toelage ontvangen. De toelage beoogt een aanvulling op de (gereguleerde) subsidies van-uit andere administraties, omdat genoemde dien-sten door hun specifiek doelpubliek (gehandicap-ten) te kampen hebben met specifieke kosten.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 6
van 5 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Congres neerlandistiek in Michigan (USA) — Afwezigheid Vlaamse vertegenwoordigers

De American Association for Netherlandic Studies zet om de twee jaar een groots interdisciplinair congres op. Dit jaar gebeurde dit te Michigan in het Calvin College van Grand Rapids, waar een bloeiende afdeling neerlandistiek bestaat.

Vanuit Nederland was er een vertegenwoordiging van twintig personen, onder leiding van de Nederlandse ambassadeur in de States. Vanuit Vlaanderen was er geen officiële vertegenwoordiging. Dit is des te verwonderlijk, omdat het geschetste initiatief in vakkringen van de neerlandistiek als zeer belangrijk wordt aanzien.

Ik wil de minister vragen of hij via diplomatieke kanalen of via de Neerlandia-docenten ter plaatse niet werd ingelicht over dit initiatief. Is het niet zo dat het **samenwerkingsakkoord** tussen de federale instellingen, in casu de ambassades, en de Vlaamse Gemeenschap, in dergelijke informatieverplichting voorziet? Als het anders is, moet dat akkoord dan niet worden aangevuld?

Ik zou van de minister eveneens willen vernemen hoeveel docenten Nederlands in Michigan aanwezig zijn en of er, ten opzichte van dergelijke belangrijke evenementen in algemene zin dan, afspraken zijn gemaakt met degene die de Externe Betrekkingen in de Vlaamse Gemeenschap regelt.

I. KLICHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 3 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Brug over zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking

Van de federale minister van Verkeerswezen verneem

ik dat de NMBS-lijn 52 Antwerpen-Boom-Puurs niet zal worden afgeschaft. Integendeel, de elektrificatie van de lijn is opgenomen in het tienjareninvesteringsplan 1991-2000. Dit zal de verkeersleefbaarheid van de betrokken regio's ongetwijfeld ten goede komen.

De preciese datum van de uitvoering van de werken hangt evenwel af van de afwerking van de brug over het zeekanaal in Ruisbroek. Die werken zouden ten laste vallen van het departement Openbare Werken van het Vlaamse Gewest. Naar verluidt zou de aanvang ervan gepland zijn voor 1995. Kan de minister dit bericht bevestigen?

Vraag nr. 18
van 4 november 1992
van de heer L. PEETERS

Alsembergsesteenweg in Buizingen — Verkeersveiligheid

De Alsembergsesteenweg in Buizingen geeft aansluiting op de E 19 Brussel-Parijs. Veel vrachtwagenbestuurders in dienst van een nabijgelegen firma maken gebruik van die weg, maar bekommeren zich niet altijd om de maximum toegelaten snelheid, wat zekere risico's inhoudt.

Vanaf het kruispunt in Buizingen, dat de verbinding maakt tussen de Alsembergsesteenweg en de dwarsweg Halle-Beersel (waar verkeerslichten en zebrapaden zijn), zijn er geen oversteekmogelijkheden meer tot in Dworp, dat zo'n 3 km verder ligt.

Waarom worden geen zebrapaden en eventueel verkeerslichten aangebracht (die de overstekenden kunnen bedienen) in het belang van de voetgangers en de schoolgaande jeugd die meestal op piekuren die gevaarlijke weg over moeten?

Vraag nr. 19
van 5 november 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

E 40 in Bierbeek — Geluidswerende schermen

Reeds geruime tijd vragen omwonenden van de E 40 in Bierbeek de plaatsing van geluidswerende schermen. Er werd steeds geantwoord dat wegens de SST-plannen het plaatsen van bedoelde schermen langs de zuiderkant thans voorbarig is.

Aangezien de SST-bedding in Bierbeek ten zuiden van de E 40 lager komt te liggen dan de autosnelweg zullen de geluidswerende maatregelen voor de SST geen oplossing bieden voor het lawaai van het autoverkeer en staan de SST-werken trouwens het aanbrengen van geluidswerende schermen ten noorden en ten zuiden van de E 40 niet in de weg.

Kan de minister mij meedelen wanneer bedoelde geluidsschermen langs de E 40 in Bierbeek worden aangebracht?

Vraag nr. 21
van 5 november 1992
van de heer H. LAUWERS

Aanleg goederenspoorlijn Antwerpen- Lier — Advies en voorstel

De directie van de NMBS kreeg van de raad van bestuur de opdracht om alle betrokkenen om advies te vragen over de eventuele aanleg van een goederenspoorlijn vanaf de noordelijke haven in Antwerpen naar Lier, via het in het gewestplan gereserveerde duwvaarttracé Oelegem-Zandvliet.

1. Werden de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hierover gecontacteerd ?
2. Welke zijn de concrete voorstellen inzake breedte, hoogte of diepte van de spoorlijn ?
3. Hoe wordt zulk advies, die een belangrijke politieke keuze inhoudt, opgemaakt ? Wanneer en hoe worden de Vlaamse regering en Raad hierbij betrokken ?
4. In welk stadium van de procedure wordt een MER opgemaakt ?
5. Heeft de minister hier reeds een principiële stelling ingenomen ?

Vraag nr. 22
van 5 november 1992
van de heer J. EEMAN

E 40 omgeving Aalst — Spoorvorming

De laatste weken gebeurden op de E 40. meer bepaald in de omgeving van Erpe-Mere en Oordegem, meerdere dodelijke ongevallen (onder meer drie op zaterdag 24 oktober jongstleden). Het is bekend dat op de rechterijstroken van de autosnelweg, vooral tussen Aalst en Wetteren, erge spoorvorming voorkomt, die bij regenachtig weer aquaplanning veroorzaakt.

In dit verband vernam ik graag :

1. of de geciteerde ongevallen onder meer aan aquaplanning te wijten kunnen zijn ;
2. of in dit verband burgerlijke gedingen aanhangig zijn ;
3. wanneer bedoelde baanvakken eindelijk hersteld worden.

Vraag nr. 24
van 6 november 1992
van de heer A. SCHELLENS

Kapitein Gilsonplein in Aarschot — Herinrichting

Door bemiddeling van de diensten van de provincie Brabant en in overleg met het gemeentebestuur Aarschot zal de steenweg Leuven-Aarschot tussen het verkeerspunt Kapitein Gilsonplein en de Grote Markt in Aarschot gerenoveerd worden. De renovatie zal gebeuren in de zin van de vigerende doortochten in de gemeenten.

Volgens de goedgekeurde plannen zou niets gewijzigd worden aan de verkeerssignalisatie van het kruispunt Kapitein Gilsonplein, alhoewel een herinrichting wel noodzakelijk lijkt. Dit verkeersknooppunt is gelegen aan de gewestweg Aarschot-Tienen (oprit A 2 autosnelweg) en aan de provincieweg Aarschot-Leuven.

Kan de minister mij meedelen of de bevoegde diensten van Openbare Werken reeds contact hebben opgenomen met de provinciale diensten om eventueel een rotonde aan te leggen op bovenvermeld verkeerspunt ?

Vraag nr. 25
van 6 november 1992
van de heer A. SCHELLENS

Verbinding oostelijke en westelijke ring in Aarschot — Afwerking

De stad Aarschot zit met ongeduld te wachten op de doortrekking van de verbinding tussen de oostelijke en westelijke ring.

Met zijn beslissing van enkele weken geleden bevestigde het stadsbestuur zijn goedkeuring om de verkeersbeveiligde doortrekking van de Terheidelaan tot aan de Herseltsesteenweg te realiseren. Met de aanleg van de westelijke omlegging werd een nieuw verkeersknooppunt geschapen aan de Terheidelaan met de aansluiting op de Liersesteenweg. De herinrichting van dit kruispunt is nu gerealiseerd en men heeft de garantie van de NMBS verkregen dat de spoorwegbocht niet verlengd wordt.

Op administratief vlak vormt de doortrekking geen enkel probleem en het uitvoeringsdossier bestaat reeds jaren.

1. In welk stadium bevindt zich het uitvoeringsdossier ?
2. In welk begrotingsjaar worden de noodzakelijke kredieten vastgelegd en wat zijn de intenties van de bevoegde diensten ?

Vraag nr. 26
van 6 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse gewestwegen — Spoorvorming

In de jongste programma's Wegeninfrastructuur en Vlaamse Gewestwegen werd melding gemaakt van plannen om de spoorvorming weg te werken. Ondertussen, en recent nog, gebeurden er verschillende ongevallen met doden en gewonden.

1. Hoe ziet de precieze planning voor het wegwerken van de spoorvorming op de E 40 eruit ?
2. Welke initiatieven of maatregelen werden tot nog toe genomen ter voorkoming van gevaarlijke spoorvorming op de Vlaamse gewestwegen ?
3. Wie voert preventieve controles uit ? Hoeveel, met welke middelen, sedert wanneer ?
4. Hoeveel kost een controle van bijvoorbeeld het gewicht van vrachtladingen (eventueel naar schatting) ?

Vraag nr. 27
van 9 november 1992
van de heer M. MAERTENS

A 17 en A 18 – Stand van zaken

Kan de minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Wanneer mag de aanleg van de afrit Torhout-A 17 verwacht worden ?
2. Bestaan er inderdaad nog plannen om de A 17 via Torhout te verbinden met Jabbeke, zoals in de voorontwerpen van de A 17 destijds was opgenomen ?
3. In bevestigend geval, zal het natuurgebied en militair domein Vloethemveld in Zedelgem-Snellegem-Aartrijke door deze aftakking geraakt of doorsneden worden ? Werd daartoe reeds een MER opge maakt ? Wat zijn de conclusies daarvan ?
4. Wat zal nu het definitieve traject zijn van de A 18-verbinding Jabbeke-Blauwe Toren ? Wanneer wordt de realisatie gepland ?
5. Werd voor een traject Jabbeke-Blauwe Toren een MER opge maakt ? Wat waren daarvan de conclusies ?

Vraag nr. 28
van 9 november 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Arrondissement Halle-Vilvoorde – Zwarte punten in het verkeer

Verkeersveiligheid is één van de prioriteiten van de Vlaamse regering.

Kan de minister mij mededelen :

1. hoeveel zwarte punten inzake verkeersveiligheid er waren in Vlaams-Brabant (arrondissement Halle-Vilvoorde) in de periode 1989-1991 ;
2. waar de punten zich bevinden ;
3. wat het aantal ongevallen per punt is, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden ;
4. welke maatregelen er de laatste 3 jaar werden genomen en welke er gepland worden om aan die situatie een einde te maken ?

Vraag nr. 29
van 9 november 1992
van de heer L. PEETERS

Arrondissement Halle-Vilvoorde – Zwarte punten in het verkeer

Het arrondissement Halle-Vilvoorde is een van de dichtbevolkte gebieden van Vlaanderen. Het mobiliteitsvraagstuk evenals de daaraan gekoppelde problematiek van verkeersveiligheid blijven er een belangrijk zorgkind.

Graag ontvang ik van de minister :

1. een lijst van de meest onveilige plaatsen (zwarte punten) in het vernoemde arrondissement op basis van de meest recente gegevens inzake ongevallen vastgesteld door politie en rijkswacht ;
2. de tabel met de evolutie van het aantal ongevallen op die plaatsen.

Vraag nr. 30
van 10 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

E 40 tussen Wetteren en Beernem – Stootbanden

Op de E 40 tussen Wetteren en Beernem vielen deze zomer naar verluidt 5 doden en 3 zwaargewonden in één maand tijd ten gevolge van botsingen van wagens die door de middenberm gingen, met tegenliggers op de andere rijrichting.

Veel vangrails langs de wegen zijn versleten en verroest. De gebogen betonnen boordjes langs de E 40 in Oost-Vlaanderen zijn hopeloos verouderd en uiterst onveilig in vergelijking met degelijke metalen stootbanden en betonnen New-Jersey beschermingsranden.

1. Hoeveel kilometer gebogen betonnen boordjes staan er nog en waar ?
2. Wanneer en waar worden die vervangen, aan welk tempo, **en** voor welke prijs ?
3. Waarom wordt de voorkeur gegeven aan metalen vangrails of aan betonnen stootbanden boven eventueel andere vormen van beveiliging ?

Vraag nr. 32
van 12 november 1992
van de heer M. CAPOEN

Koninklijke Baan in De Haan – Snoeien van bomen

Bomen en struiken langs de Koninklijke Baan (De Haan) worden in deze periode door de diensten van Openbare Werken gesnoeid. Dit snoeien gebeurt naar verluidt met een zaaginstallatie die op een tractor wordt bevestigd.

Er wordt mij gesignaleerd dat het resultaat zeer slordig snoeiwerk is, met grote beschadiging van de bomen (bomen splijten en worden scheefgetrokken, takken scheuren af).

Kan de minister mij mededelen welke methode zijn diensten aanwenden om bomen te snoeien ?

Behoort die methode tot de meest aangewezen werkwijzen die een goed resultaat opleveren, of moet ik integendeel geloof hechten aan de mij meegedeelde informatie ?

Is het eventuele minder goeie resultaat van De Haan een alleenstaand geval ?

Vraag nr. 34
van 12 november 1992
van de heer H. DE CROO

N 45 - Afwerking

De verdere aanleg van en de verbeteringen aan gewestwegen zijn blijikbaar om begrotingsredenen uitgesteld. In sommige gevallen is de definitieve vastlegging van het tracé zelfs niet meer aan de orde. Dit kan voor een aantal aangelanden die een onroerend goed willen kopen, verkopen of door omstandigheden uit onverdeelheid moeten treden, nare gevolgen hebben.

Een treffend voorbeeld is de N 45 die tussen Geraardsbergen (Smeerebbe-Vloerzegem) en Ninove (Voorde) op 2 van de 4 geplande rijstroken is aangelegd. Voor de rest zou er geen definitieve zekerheid zijn over het tracé van Geraardsbergen-Overboelare tot Smeerebbe-Vloerzegem en vanaf Voorde richting Denderhoutem.

1. Zijn de tracés Geraardsbergen tot Smeerebbe-Vloerzegem enerzijds en Voorde-Denderhoutem anderzijds van voornoemde N 45 nu al dan niet definitief vastgelegd? Zo nee, welke vooruitzichten zijn er eventueel?
2. Hoe kunnen de aangelanden bij een verder uitblijven van tracévastleggingen, enige zekerheid krijgen betreffende aankoop, verkoop van een onroerend goed of uit onverdeeldheid treding, als de niet-vastlegging van het N 45-tracé deze aangelegenheden komt bezwaren? Wie kan of zal later instaan voor een eventuele schadeloosstelling? Hoe?
3. Voor wanneer kan er een eventuele verdere afwerking van de N 45 in het algemeen worden verwacht, hetzij gefaseerd, hetzij in één keer?

Vraag nr. 36
van 13 november 1992
van de heer F. VERGOTE

Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds - Uitbetaling produktiviteitspremie

Het ministerieel besluit van 14 januari 1969 bepaalt dat aan de burgerlijke ingenieurs bij het ministerie van Openbare Werken produktiviteitspremies worden toegekend.

Dit besluit werd steeds stipt uitgevoerd tot op het ogenblik dat de personeelsleden van het Wegenfonds van ambtswege werden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, met behoud van hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit en met behoud van de toelagen, de vergoedingen of premies en andere voordelen waarvan zij bij het Wegenfonds, overeenkomstig de geldende reglementering, het genot hadden.

Ondanks dit behoud van alle voordelen worden aan de burgerlijke ingenieurs sinds 1989 geen produktiviteitspremies meer uitgekeerd, omdat - ondanks het feit dat het hier om een verworven recht gaat - een nieuwe wettelijke regeling tot toekenning van de premies ontbreekt. Daardoor weigert het Rekenhof zijn visum toe te kennen.

Na de regionalisering hebben het Waalse en het Brusselse Gewest deze problematiek opgelost door middel van een eigen Executievebesluit en werden de produktiviteitspremies uitbetaald.

Graag vernam ik van de minister :

1. of hij de opgesomde oorzaken van het niet-uitbetalen van produktiviteitspremies sinds 1989 aan de burgerlijke ingenieurs van het voormalige Wegenfonds, kan bevestigen;
2. welke initiatieven de Vlaamse Executieve tot op heden reeds heeft genomen om de problematiek te regelen;
3. wat de Vlaamse Executieve weerhoudt om in navolging van het Waalse en Brusselse Gewest een wettelijke regeling uit te werken;
4. welke vooruitzichten er zijn opdat deze produktiviteitspremies weldra zouden kunnen worden uitbetaald;
5. om welke achterstallige bedragen (opgedeeld per jaar) het hier gaat.

Vraag nr. 37
van 13 november 1992
van de heer W. CORTOIS

Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde - Verkeersveiligheid

Naar analogie met de vraag gesteld door collega A. Schellens voor het arrondissement Leuven (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad. BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 578) wens ik volgende vragen te stellen over de verkeersveiligheid op de gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

1. Hoeveel zwarte punten inzake verkeersveiligheid werden er genoteerd in de periode 1989-1991?
2. Waar zijn de punten gesitueerd?
3. Wat is het aantal ongevallen op ieder punt, het aantal dodelijke slachtoffers, zwaar- en lichtgewonden, voor de periode 1989-1991?
4. Welke maatregelen werden tijdens de periode 1989-1991 reeds genomen en welke zijn gepland voor de jaren 1992, 1993, 1994?

Bijkomend wens ik volgende vragen te stellen die specifiek betrekking hebben op de Ring rond Brussel tussen de verkeersknooppunten van Groot-Bijgaarden en Diegem-Zaventem voor de periode 1989-1991.

1. Hoeveel ongevallen werden daar genoteerd, inclusief voornoemde verkeersknooppunten?
2. Wat is het aantal dodelijke slachtoffers, zwaar- en lichtgewonden?
3. Wat is de evolutie van de verkeersdruk, uitgedrukt in aantal voertuigen per dag in beide richtingen voor de periode 1989-1991?

Vraag nr. 39
van 13 november 1992
van de heer L. BARBE

Diensten Openbare Werken – Gebruik van atrazine

Het pesticide atrazine wordt onder meer gebruikt als totaalverdelger op parkings en bermen. Dit pesticide is zeer resistent en belandt in het grond- en oppervlaktewater. Drinkwatermaatschappijen hebben de laatste jaren grote problemen met de aanwezigheid van atrazine in het water. Er werden zelfs – naar mijn mening – onwettelijke afwijkingen toegestaan op de kwaliteitsnorm voor atrazine. Een grote drinkwatermaatschappij investeert honderden miljoenen om atrazine (en een ander pesticide, simazine) uit het water te verwijderen. Vanzelfsprekend is dit enkel een end-of-the-pipe technologie en dringt een brongerichte aanpak zich op.

Het bermdecreet heeft het gebruik van pesticides weliswaar beperkt, maar de administraties onder de verantwoordelijkheid van de minister zouden in bepaalde gevallen atrazine als totaalverdelger gebruiken.

1. Hoeveel ton atrazine gebruiken de diensten van de minister jaarlijks ?
2. Welke besturen gebruiken atrazine ? (Ik denk in het bijzonder aan het bestuur Werken en Inspectie, het bestuur Binnenwateren en de dienst Albertkanaal). Voor welke doeleinden ?
3. Waarom wordt er niet gestopt met het gebruik van dit pesticide gezien de enorme problemen die het veroorzaakt voor het leefmilieu en zelfs voor de volksgezondheid ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 8
van 5 november 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Rechtshistorisch patrimonium – Bescherming

Vlaanderen bezit een rijk rechtshistorisch patrimonium dat niet alleen te weinig bekend is, maar dat bovendien te weinig bescherming geniet omdat het nog niet naar behoren is geïnventariseerd.

In het verleden deden eminente rechtshistorici zoals H. Pirenne, pater Meersseman en de professoren Maes, Van Rompaey en Van Dievoet reeds oproepen tot inventarisering van bedoeld patrimonium en leverden zij zelf in de mate van het mogelijke hun bijdrage.

Hedendaagse rechtshistorici melden mij de snelle achteruitgang en het verdwijnen van ons Vlaams rechtshistorisch patrimonium en wijten dit, naast een gebrek aan belangstelling van de overheid, onder meer aan het nog steeds achterwege blijven van een volledige en behoorlijke inventarisering.

Kan de minister mij meedelen welke initiatieven zijn bevoegde diensten sedert 1980 namen met het oog op de bescherming, de vrijwaring en het herstel van ons rechtshistorisch patrimonium in het algemeen en meer specifiek inzake de inventarisering ?

Kan de minister mij tevens meedelen of bij zijn bevoegde diensten rechtshistorici of juristenhistorici werkzaam zijn, aangezien voornoemd patrimonium zich niet beperkt tot gebouwen, schandpalen of roepstenen, maar veel ruimer is en ook instrumenten en geschreven bronnen omvat die met recht, gerecht en berechting te maken hebben ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 9
van 9 november 1992
van de heer J. SPINNEWYN

BRTN – Proces inzake recht van antwoord

Op 14 mei jongstleden verloor de BRTN een proces omtrent het recht van antwoord tegen collega Van den Eynde. Na raadpleging van een cassatieadvocaat werd besloten de uitspraak te aanvaarden.

Graag vernam ik van de minister hoeveel dit proces aan de BRTN gekost heeft met vermelding van wat betaald werd aan de advocaten en aan rechtspleging-vergoeding.

Vraag nr. 11
van 12 november 1992
van de heer J. CAUDRON

BRTN – II.II.II-actie

De BRTN verleent zijn medewerking aan de jaarlijkse II. II. 11-actie die door het NCOS wordt georganiseerd. Via oproepen op de radio en spotjes op de TV wordt de goodwill van de bevolking gevraagd voor de geldinzameling ten voordele van projecten in de derde wereld.

1. Waaruit bestond de totale medewerking van de BRTN (radio en televisie) aan 11.11.11, zowel wat de uitzendingen van reclameboodschappen als verslaggeving betreft ? Graag een overzicht van de geleverde prestaties en programma's, met opgave van de onderwerpen.
2. Wat is de budgettaire en niet-budgettaire kost voor de BRTN van zijn bijdrage aan de II.II.II-actie ? Wat is het financiële resultaat van de campagne ?
3. Hoeveel aandacht heeft de BRTN in dezelfde periode gegeven aan het officiële ontwikkelingsbeleid en aan informatie van de bevolking over de besteding van 30 miljard frank kredieten uitgetrokken op de begroting van ontwikkelingssamenwerking ? Graag hiervoor ook een opgave van de verschillende programma's met hun respectieve tijdsduur.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 15
van 10 november 1992
van de heer V. ANCIAUX

Deeltijds kunstonderwijs - Besparingen

Naar ik verneem zouden er besparingen worden doorgevoerd in het deeltijds kunstonderwijs in verband met het volgende schooljaar.

1. Op welke wijze werd of wordt de commissie ad hoc die de structurele hervormingen in het deeltijds onderwijs moet voorbereiden, samengesteld? Werden of worden de vakbonden en de personeelsleden ingelicht en geraadpleegd?
2. Zal de nieuw op het getouw gezette herstructurering niet leiden tot chaos, nu men nog moet wennen aan de herstructurering die in het schooljaar 1990-1991 werd doorgevoerd?
3. Wat wordt met de term ontradingseffect die door de leden van de Vlaamse regering wordt gebruikt, bedoeld?

Wil de minister een numerus clausus invoeren in het deeltijds kunstonderwijs?

Wil men het Vlaams deeltijds kunstonderwijs niet langer meer toegankelijk stellen voor alle geïnteresseerden?

4. Vindt de minister de norm van 6 leerlingen per uur in de individueel gegeven vakken pedagogisch verantwoord?
5. Hoewel er de jongste jaren reeds verregaande besparingen werden doorgevoerd in het deeltijds kunstonderwijs, wordt er dit jaar opnieuw een besparing van 188 miljoen voorgesteld op een totale begroting van 1,3 miljard frank. Komt door deze besparing de culturele opvoeding van de jeugd niet in het gedrang?

Wordt door deze besparingspolitiek in het DKO de toekomst van het culturele leven in Vlaanderen, met name van de vele culturele verenigingen (harmonies, fanfares, koren, toneelgezelschappen), niet gehypothekeerd?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 3
van 5 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel - Bevorderingen

Onlangs werden acht bevorderingen doorgevoerd bij de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDHH). Eerder al werden twee topbenoemingen verricht. In het licht van een mogelijke verdere regionalisering van de buitenlandse handel en een mogelijke overkomst van meer personeelsleden van de BDBH naar de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel kan men zich afvragen of deze bevorderingen niet tot stand kwamen om de betrokkenen in een gunstige positie te plaatsen bij een mogelijke overstap.

Graag vernam ik welke houding de vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest in de raad van bestuur van de BDBH heeft aangenomen in deze aangelegenheid.

Vraag nr. 4
van 5 november 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Rechtshistorisch patrimonium - Bescherming

Vlaanderen bezit een rijk rechtshistorisch patrimonium dat niet alleen te weinig bekend is, maar dat bovendien te weinig bescherming geniet omdat het nog niet naar behoren is geïnventariseerd.

In het verleden deden eminente rechtshistorici zoals H. Pirenne, pater Meersseman en de professoren Maes, Van Rompaey en Van Dievoet reeds oproepen tot inventarisering van bedoeld patrimonium en leverden zij zelf in de mate van het mogelijke hun bijdrage.

Hedendaagse rechtshistorici melden mij de snelle achteruitgang en het verdwijnen van ons Vlaams rechtshistorisch patrimonium en wijten dit, naast een gebrek aan belangstelling van de overheid, onder meer aan het nog steeds achterwege blijven van een volledige en behoorlijke inventarisering.

Kan de minister mij meedelen welke initiatieven zijn bevoegde diensten sedert 1980 namen met het oog op de bescherming, de vrijwaring en het herstel van ons

rechtshistorisch patrimonium in het algemeen en meer specifiek inzake de inventarisering ?

Kan de minister mij tevens meedelen of bij zijn bevoegde diensten rechtshistorici of juristenhistorici werkzaam zijn, aangezien voornoemd patrimonium zich niet beperkt tot gebouwen, schandpalen of roepstenen, maar veel ruimer is en ook instrumenten en geschreven bronnen omvat die met recht, gerecht en berechting te maken hebben ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 5
van 6 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde en aangekochte gebouwen - Verval

Een BRTN-reportage had het onlangs over het lot van het zeventiende-eeuwse kasteel Beaulieu in Machelen dat werd beschermd en door de overheid werd opgekocht maar dat thans staat te verkommeren en voortdurend geplunderd wordt. Ik zou de minister willen vragen mij een lijst te verstrekken van de gebouwen die werden beschermd en aangekocht, maar waar voor het overige geen maatregelen werden getroffen om verder verval te voorkomen of om de toegang aan onbevoegden te ontzeggen.

Meent de minister overigens dat het onder dergelijke omstandigheden zin heeft om tot bescherming en aankoop van gebouwen over te gaan ?

Vraag nr. 6
van 9 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Monumenten - Milieuverontreiniging

Een recent onderzoek in Nederland door onafhankelijke bureaus heeft uitgewezen hoezeer het cultureel erfgoed bedreigd wordt door milieuverontreiniging. De buitenlucht is namelijk verzuurd door stikstof- en zwaveldioxyde, en die tast het historisch patrimonium in ernstige mate aan. Vandaar dat het ministerie van WVC het nodig vindt om bij hoogdringendheid de nodige maatregelen te nemen om het erfgoed tegen die aantasting te beschermen.

Aan de minister wensen wij naar aanleiding van dit onderzoek bij onze noorderburen het volgende te vragen.

1. Geschiedde in Vlaanderen reeds een onderzoek naar de invloed van de milieuverontreiniging op onze historische monumenten of wordt dit op korte termijn gepland ?

Indien er in Vlaanderen nog geen onderzoek gebeurde, is de minister op de hoogte van het Nederlandse onderzoek, en zijn volgens hem de Nederlandse conclusies ook voor ons land toepasbaar ?

2. Op welke wijze denkt de minister op te treden om het verval van historische monumenten door onder meer zure regen en andere milieu-invloeden tegen te gaan ?

Vraag nr. 7
van 13 november 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Luchthaven van Oostende - Geluidsproblematiek

Binnenkort zullen 131 personeelsleden van de Regie der Luchtwegen geïntegreerd worden in het departement Leefmilieu en Infrastructuur, meer bepaald de dienst Geregeld Vervoer en Regionale Luchthavens. Binnen de RLW werd een speciale dienst Geluidsproblematiek opgericht bestaande uit geluids- en verkeersleidingsexperten. Deze cel heeft tot taak erop te letten dat de gepubliceerde normen en tevens de uit- en aanvliegeroutes worden gerespecteerd.

De onteigeningen voor de verplaatsing van het instrumentlandingssysteem (ILS) zijn uitgevoerd. Dit systeem zal in gebruik genomen worden in december 1992.

1. Zijn er bij de personeelsleden die van de Regie der Luchtwegen komen en geïntegreerd zullen worden in het departement Leefmilieu en Infrastructuur, ook geluids- en verkeersleidingsexperten uit de speciale dienst Geluidsproblematiek ?
2. Kan de luchthaven in Oostende een beroep doen op de bestaande dienst Geluidsproblematiek van de RLW, ook in de toekomst ?
3. Zo niet, wordt er overwogen een Vlaamse dienst op te richten ?
4. Welke maatregelen worden er genomen om geluidshinder te voorkomen :
 - voor de vliegtuigen ;
 - voor de verschillende soorten vluchten
 - om nachtvluchten eventueel te verbieden ?

W. DEMESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

vraag nr. 2
van 9 november 1992
van de heer H. CANDRIES

Erkende centra ambulante welzijnswerk - Gegevens

Kan de minister mij betreffende de werking van de erkende centra in het ambulante welzijnswerk volgende gegevens meedelen :

1. de nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende centra ;
2. per erkend centrum : het aantal erkende beroepskrachten en het aantal tewerkgestelden uitgedrukt in personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
3. het werkingsgebied van de respectieve centra ;
4. per erkend centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
40	04.09.1992	L. Barbé	<i>Onrechtmatige steun aan bedrijven — EEG-beschikkingen</i>	149
46	29.09.1992	H. Suykerbuyk	<i>EG-richtlijnen — Omzetting in decreten</i>	150
1	27.10.1992	C. Lisabeth	<i>Bijdrage bedrijfsleven aan duurzame ontwikkeling — Expansiesteun op basis van ecologicriterium</i>	150
3	28.10.1992	F. Dewinter	<i>Europese Commissie — Engelstalige correspondentie met Vlaamse Gemeenschap</i>	151
5	05.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten — Bouw van sociale huurappartementen</i>	137
6	o 05. 11. 1992	H. Suykerbuyk	<i>Congres neerlandistiek in Michigan (USA) — Afwezigheid Vlaamse vertegenwoordigers</i>	168
7	06.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Benelux-manifestatie Kunstambachten — Gemeenschapsbevoegdheid</i>	152
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
10	04. 11. 1992	V. Dua	<i>Stort nabij kanaal Kortrijk-Bossuit — Kwaliteit percolatie- en grondwater</i>	137
11	06.11.1992	J. Van Eetvelt	<i>Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting — Toepassingscriteria</i>	138
12	06.11.1992	J. Gabriëls	<i>Saneringspremie — Terugbetaling voorschot</i>	140
13	09.11.1992	J. Ulburghs	<i>Koppeling bouw- en exploitatievergunning — Overtredingen</i>	140
14	12. 11. 1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Franstalige adresering formulier</i>	141
15	16. 11. 1992	F. Ghesquière	<i>Milieu-overeenkomst met gemeenten — Stand van zaken</i>	141
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
1 8 2	19.05.1992	J. De Bremaecker	<i>Antwerpse Haven — Verkoop van gronden Linkeroever</i>	153
295	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Montgomerydok in Oostende — Opruimen brokstukken</i>	153
297	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Oostende — Vuurtoren als toeristische trekpleister</i>	154
304	21.09.1992	D. Van der Maelen	<i>Wegenwerken in Denderstreek — Bijkomende middelen</i>	154
322	09.10.1992	L. Standaert	<i>Duwvaartkanaal — Problemen</i>	154
323.	14.10.1992	J. Eeman	<i>Dender — Herbouwen van bruggen over stuw en sas in Denderleeuw (Huissegem)</i>	155

10	26.10.1992	R. Van Hooland	N 437 — Vrijliggende fietspaden	156
14	29.10.1992	M. Didden	Spoorwegbruggen — Aanleg en vervanging	156
16	0 03.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Brug over zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking	168
18	0 04.11.1992	L. Peeters	Alsebergsesteenweg in Buizingen — Verkeersveiligheid	168
19	0 05.11.1992	T. Merckx-Van Goey	E 40 in Bierbeek — Geluidswerende schermen	168
21	0 05.11.1992	H. Lauwers	Aanleg goederenspoorlijn Antwerpen-Lier — Advies en voorstel	169
22	0 05.11.1992	J. Eeman	E 40 omgeving Aalst — Spoorvorming	169
24	0 06.11.1992	A. Schellens	Kapitein Gilsonplein in Aarschot — Herinrichting	169
25	0 06.11.1992	A. Schellens	Verbinding oostelijke en westelijke ring in Aarschot — Afwerking	169
26	0 06.11.1992	R. Van Hooland	Vlaamse gewestwegen — Spoorvorming	169
27	0 09.11.1992	M. Maertens	A 17 en A 18 — Stand van zaken	170
28	0 09.11.1992	E. Van Vaerenbergh	Arrondissement Halle-Vilvoorde — Zwarte punten in het verkeer	170
29	0 09.11.1992	L. Peeters	Arrondissement Halle-Vilvoorde — Zwarte punten in het verkeer	170
30	0 10.11.1992	R. Van Hooland	E 40 tussen Wetteren en Beernem — Stootbanden	170
31	10.11.1992	L. Appeltans	Wijziging gewestplannen — Procedure bekendmaking en inspraak bevolking	142
32	0 12.11.1992	M. Capoen	Koninklijke Baan in De Haan — Snoeien van bomen	170
33	12.11.1992	E. Pinoie	Ingenieurs overgeheveld van Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie	142
34	0 12.11.1992	H. De Croo	N 45 — Afwerking	171
36	0 13.11.1992	F. Vergote	Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie	171
37	0 13.11.1992	W. Cortois	Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Verkeersveiligheid	171
38	13.11.1992	W. Demuyt	Plaatsing van pylonen — Openbaar onderzoek	143
39	0 13.11.1992	L. Barbé	Diensten Openbare Werken — Gebruik van atrazine	172
45	19.11.1992	E. Van Vaerenbergh	Bekrachtiging gewestplanwijziging — Omlegging provinciale weg Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertem-centrum	144
50	20.11.1992	D. Ramoudt	Industriepark Oostende — Regularisatievergunningen	144

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

70	01.09.1992	F. Van den Eynde	Sportmanifestatie de Gordel — Voorkoming hartstilstanden	156
75	10.09.1992	H. Marsoul	Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Archiefbeleid	157
3	23.10.1992	F. Van den Eynde	BRTN-uitzending over parlementaire onschendbaarheid — Informatieverstrekking	157
8	0 05. 11. 1992	T. Merckx-Van Goey	Rechtshistorisch patrimonium — Bescherming	172
9	0 09.11.1992	J. Spinnewyn	BRTN — Proces inzake recht van antwoord	172

10		09. II. 1992	H. Van Dienderen	Cultureel erfgoed — Milieu-invloeden	144
11	○	12.11.1992	J. Caudron	BRTN — II.II.II.-actie	172
12		12.11.1992	E. Van Vaerenbergh	Plaatselijke openbare bibliotheek Affligem — Problemen	145

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

4		26.10.1992	G. Vanleenhove	Tijdelijk personeel in selectie- of bevorderingsambten — Bezoldiging en sancties	158
5		26.10.1992	L. Standaert	Gemeenschapsonderwijs — 8 of 6 uur wiskunde	158
9		29.10.1992	J. Tavemier	Centrale raad ARGO — Onverenigbaarheid lidmaatschap lokale raad	159
10		04.11.1992	W. Goossens	Gemeenschapsschool in Komen — Subsidïering	160
11		05.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitengemeenten — Taalcursussen	145
12		05.11.1992	G. Annemans	Gemeenteschool — Toegankelijkheid voor Vlaamse Raadsleden	146
13		06. II. 1992	H. Suykerbuyk	Secundair kunstonderwijs — Achtersta1 wedden	146
14		06. II. 1992	F. Dewinter	Gemeenschapsbasissschool in Runkst — Reglement inzake het dragen van hoofddeksels	160
15	○	10. II. 1992	V. Anciaux	Deeltijds kunstonderwijs — Besparingen	173
16		12.11.1992	J. De Bremaecker	ARGO — Overdracht van fort St.-Marie in Zwijndrecht	162
17		12.11.1992	E. Van Vaerenbergh	Deeltijds kunst- en muziekonderwijs — Tarieven	146

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

44		10.06.1992	F. Dewinter	Huisvesting Vlaamse ambtenaren in Brussel — Bestemming gronden ILOT 65	162
57		13.07.1992	M. Didden	Vlaams Huis in Limburg — Oprichting	163
2		05.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse handelsattachés — Diensten aan Vlaamse exporteurs	
3	○	05.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bevorderingen	173
4	○	05.11.1992	T. Merckx-Van Goey	Rechtshistorisch patrimonium — Bescherming	173
5	○	06.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Beschermde en aangekochte gebouwen — Verval	174
6	○	09.11.1992	H. Van Dienderen	Monumenten — Milieu verontreiniging	174
7	○	13.11.1992	F. Ghesquière	Luchthaven van Oostende — Geluidsproblematiek	174

○ onbeantwoord

□ aanvullend antwoord

△ gecoördineerd antwoord

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

24	03.08.1992	F. De Man	<i>Arbeidsvergunningen - Medisch attest in verband met overdraagbare aandoeningen</i>	164
5	29.10.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Weer- Werkactie in Halle- Vilvoorde - Buitenschoolse kinderopvang</i>	165
11	04.12.1992	M. Vogels	<i>Cursisten VDAB - Bevoordeling ten opzichte van tweedekansonderwijs</i>	147

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

14	24.03.1992	M. Capoen	<i>Oostende - Steun van kansarmoedefonds</i>	165
42	07.08.1992	L. Peeters	<i>Administratie - Controle en inspectie</i>	166
60	16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen - Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	166
1	05.11.1992	G. Annemans	<i>Kind en Gezin - Voorzitterschap</i>	148
2	0 09.11.1992	H. Candries	<i>Erkende centra ambulante welzijnswerk - Gegevens</i>	174

0 onbeantwoord

 aanvullend antwoord

A gecoördineerd antwoord